

Eiropas dienā sēj saulespuķes

„Tas ir tas pats, kas neatstāt draugu nelaimē,” uzskata Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma 1. kursa autoatslīdznieks Artūrs Zeltiņš. Viņš kopā ar citiem jauniešiem Eiropas dienā sēja saulespuķes Ukrainas atbalstam.

Kuldīgas tehnikuma audzēkņi Kristers Juris Pūkainis, Artūrs Zeltiņš un Mārtiņš Blūms kopā ar citiem Eiropas dienā traucīņos sēja saulespuķes. Jaunieši uzskata, ka šis ir viens no veidiem, kā paust savu viedokli un atbalstīt ukraiņus.

Eiropas diena tehnikumā svinēta pirmoreiz. Mērķis – uzsvērt eiropiskās vērtības. Skolotāja Gunita Meiere stāsta, ka tā ir jauniešu komandas ierosme: „Mēģinām būt pilsoniski, iesaistīties, līdzdarboties un izprast šīs lietas.” Sākumā domāts iesaistīt arī citus Kuldīgas jauniešus, taču ņemts vērā tas, ka šogad 9. maijā, kas izsludināta kā Ukrainā cietušo un bojāgājušo piemiņas diena, skaļi pasākumi nedrīkst notikt.

Tehnikumā ciemojās informācijas tīkla *Europe Direct* pārstāvji ar *Eiropas lietu muzeju*, Kuldīgas biroja vadītāja Maija Jankovska stāstīja par savu ceļu uz Eiropu un līdztiesību. Audzēkņi piedalījās zibakcijā *Ielpo brīvību* un pirmoreiz kārtoja Eiropas eksāmenu.

Notika atklātā stunda par pilsonisko līdzdalību un tiešsaistes diskusija ar Eiropas Parlamenta deputātu Robertu Zīli, kurā apspriestas cilvēktiesības, vērtības un Eiropas nākotne. Šajā dienā beidzās konference par Eiropas nākotni, kurai pieslēdzās arī audzēkņi. Tika pārrunāts, vai tāda būtu jāorganizē arī par Latvijas nākotni, un jaunieši ieteikuši tēmas.

1. kursa autoatslīdznieks Kristers Juris Pūkainis Eiropas dienā ieguvis zināšanas par politiku, jo informācijas bijis daudz. Galvenā esot iespēja piedalīties, jo viņam šķiet svarīgi būt aktīvam: „Tas bija atšķirīgi nekā ikdienā. Mēs arī mājās kaut ko stādām, bet te ir mērķis atbalstīt citas valstis, un izjūtas

ir labas.” Arī 2. kursa pavārs Mārtiņš Blūms ieguvis zināšanas politikā. Saulespuķes sēt viņam patīcis: „Morālais atbalsts ir svarīgs, bet nezinu, cik tas ukraiņiem palīdz, ja vienkārši sējam puķes. Cilvēki no Latvijas dodas patiešām palīdzēt, un par to esmu pateicīgs. Bet man nepatīk klausīties par karu, jo gribu novērtēt katru sekundi brīvībā un mierā. Tas liek apzināties, cik svarīga man ir dzīvība, saikne ar ģimeni.”

9. maijā šogad godināti Ukrainas civiliedzīvotāji un karavīri, kuri cietuši Krievijas militārajā agresijā. Kuldīgas novadā no kara šausmām patvērumu radis 201 cilvēks: 95 pieaugušie un 106 bērni.

Kristīnes Āboliņas teksts un foto

Latvijā par **Eiropas kultūras galvaspilsētu 2027.** gadā kļuvusi Liepāja

kopā ar Kuldīgas un Dienvidkurzemes novadu.

➔ 4. lpp.

Maestro **Raimonds Pauls** Kuldīgā: saruna par mūziku.

➔ 7. lpp.

Ēdolē spriež par nesakoptām vietām un alkohola lietošanu pagasta centrā.

➔ 5. lpp.

„Bērni un jaunieši uz vingrošanu nāk ar šķību un līku muguru. To var novērst tikai ar vingrošanu,” pārliecināta fitnesa trenere **Linda Zīlīte**.

➔ 12. lpp.

Radīta bilžu grāmata-spēle **Kā alnītis gāja ciemos pie gudrās pūces.**

➔ 9. lpp.

Otrdien, 17. maijā:

- Pilsētas svētkos Skrundā.
- Par ko bažijas turlavnieki?
- Atklāj pumpu trasi.
- Muzeju nakts burvība.
- Tehnikumā rosība.

REDZĒJUMS

Kur palicis latviešu mugurkauls?

Kristīne Āboliņa

Šķiet, ka pēc dabas esmu tikpat pacietīga, pielaidīga un saprotoša kā lielākā daļa latviešu, kaut arī brīžiem par daudz jūtama mūsu prasme ciest klusējot, nevis risināt problēmas. Bet cik ilgi pacietīsim to, kas acu priekšā notiek Rīgā, Daugavpilī un citur? Pēc 9. un 10. maija notikumiem kausiņš nu ir pilns ne tikai man, bet lielākajai daļai. Priecājos, ka Kuldīgā iztikām bez Krievijas slavināšanas.

Kad mācījās Rīgā un dzīvoju kopmītnēs Ilūciemā, 9. maiju no sirds ienīdu. Pie okupeļa Pārdaugavā katru gadu vērtības pārdzērušies *vatniki*, kuri neprata uzvesties un pusnaktī kļiedza: „*Pobeda! Pobeda!*” Kas viņiem par uzvaru toreiz, kas par uzvaru tagad? Tas viss šķiet tik aplami un greizi jau kopš brīža, kad padomju vara iedibināja Uzvaras dienas svinības. Kāda gan Latvijā tā varēja būt svētku diena, ja 1945. gada 8. maijā viena okupācija nomainīja otru un atnesa jaunas ciešanas un asaras? Šis piemineklis bija jānāvē jau pēc neatkarības atjaunošanas. Kāpēc esam tādi bezmugurkaulnieki?

Pēdējo dienu notikumi parāda, cik sapūžņojusi un samilzusi ir problēma, ko valstsvīri

„9. maija „svinības” Rīgā un citur parāda, cik sapūžņojusi un samilzusi ir problēma, kuru valstsvīri gadiem ignorējuši.”

gadiem ignorējuši. Pieminekļa demontāža to neatrisinās, bet ar kaut ko ir jāsāk! Ne mēs prātām toreiz krievus integrēt, ne tagad spējam taisnu muguru pateikt: „Nebūs jums likt ziedus un organizēt Uzvaras parkā svinības, kamēr Krievijas karavīri Ukrainā slepkavo nevainīgus cilvēkus!” Mani iepriecināja doma, ka kara propagandas festivāls krievvalodīgajiem būs liegts. Bet kādēļ bija jāstaigā uz pirkstgaliem, lai tikai kādu neizprovocētu? Agresīvajam kaimiņam nevajag iemeslu, lai iebūktu citā valstī. Ar fantāziju diktatoram Putinam viss kārtībā. Kādēļ vispār bija jāļauj nest ziedus? Kāpēc fotoizstāde ar ukraiņu acīmredzamajām ciešanām jāpavirza malā? Lai neaizskartu *svinētāju* jūtas? Vai tad 9. maijs šogad nebija noteikts par sēru dienu, kurā pieminam Ukrainā cietušos un bojāgājušos? Un kur skatās drošības dienesti, kas nebija paredzējuši un novērsuši to, ka svinēs arī 10. maijā? Pat muļķim redzams, ka tas bija plānots.

Nemot vērā traģiskos notikumus Ukrainā, no sirds ticēju, ka līdz 9. maijam okupeklis jau būs no Pārdaugavas aizvākts. Tagad mani pat vairs neinteresē tas, vai to nojauc

vai kā laikmeta liecību nodod Latvijas Okupācijas muzejam. Svarīgākais, lai mēs laužam tradīciju, kurā Eiropas dienā katru gadu Latvijā plīvo Krievijas karogs, nozombētie rotājas Georga lentītēm un nes sarkanās neļķes uz padomju laika pieminekļiem, skan Putina uzruna un Sarkanās armijas dziesmas. Katram taču skaidrs, ka to iedvesmo Kremlis, latviešus un krievus mērķtiecīgi šķeļot. Un sašķelti esam jau sen. 2012. gadā Latvijā referendumā pret krievu valodu kā otru valsts valodu nobalsoja 821 722 vēlētāju, bet par – 273 347. Kaut arī latviešu valodu nosargājām, skaitļi norāda, ka Putina atbalstītāju ir gana. Un starp viņiem ir arī latvieši.

11. maijā vietnē *Ziedot.lv* ir sākts vākt ziedojumus, lai pieminekli Rīgā, Uzvaras parkā, nojauktu. „Tas ir simbols okupācijai, pie kura pulcējas kara un vardarbības sludinātāji, un viņu okupāciju slavinošie saukļi un simboli apraipa mūsu tautas vēsturi, cieņu un vērtības,” teikts pamatojumā. 12. maija rītā bija saziņots jau vairāk nekā 80 000 eiro. Nauda paredzēta būvgružu aizvešanai. Pašlaik mums ir iespēja savu nostāju parādīt darbos.

TRIS PAR VIENU

9. maijā pasaule vēroja, ko Krievijā Uzvaras dienā teiks prezidents Putins, jo izskanēja prognozes, ka viņš var speciālās operācijas vietā Ukrainai oficiāli pieteikt visaptverošu karu, kā arī izsludināt valsts mēroga mobilizāciju, tomēr tas nenotika. Lielākā daļa uzrunas bija žēlabas par agresīvajiem Rietumiem un vājš mēģinājums attaisnot Ukrainā sāktu karu.

Kurzemnieks trim ekspertiem jautāja, kādēļ tā.

KRIEVIJA KARĀ SĀK STAGNĒT

1. Kārlis Bukovskis, Latvijas Ārpolitikas institūta direktora pienākumu izpildītājs un pētnieks:

– Stāsts ir gluži vienkāršs. Bija trīs iespējas. Viens – paziņot, ka viss beidzies, bet reāli tā nav. Otrs – situāciju eskalēt, un tas nozīmētu mobilizāciju un kara pastiprināšanu, bet tas nozīmētu atzīt, ka Ukraina ir spēcīgs pretinieks, kas spēj stāvēt Krievijai pretī, ka Krievijas armija specoperācijā nevar tikt galā un vajadzīga sabiedrības palīdzība. Tas savukārt mobilizētu to sabiedrības daļu, kura ir pret karu. Trešais vēstījums Putina garā: „Mēs cīņu turpinām. Jūs gaidiet, ko gribat, es tāpat izdarīšu citādi. Lūk, jums situācija, kad ļaunums nav uzvarēts un mūsu cilvēki dara visu, lai tā notiktu.” Bet viņam nebija ne atskaites punkta, ne motivatora ne vienam, ne

otram. Ir izskatītas versijas arī par Piedņestru Moldovā, bet viņš labi saprot, ka iespējas ir tādas, kādas ir. Scenārijs tāds, ka Krievijas karaspēks atrodas kaujas situācijā, Ukraina cīnās pretī un mēģina atgūt kaut ko no sazagtajiem apgabaliem, bet tā var turpināties ne tikai nedēļām, bet arī mēnešiem, gadiem ilgi.

Daudzi kari beidzas tad, kad iesaistītās puses beidzot spēj nosēsties pie sarunu galda un vienoties. Šobrīd Ukraina nav tajā pozīcijā, kad tā vēlētos to darīt. Tāpēc, ka tai ir Rietumu atbalsts, ieroču piegāde un morālais pārsvars. Krievijā ir klasiskais gadījums, ka cilvēku tai pietiek – tā var dzīt iekšā Ukrainā vēl, domāt, ka saražos papildu raķetes un tankus. Laiks pat savā ziņā strādā Krievijai par labu. Ukrainiem uzvara vajadzīga steidzamāk.

PUTINAM BAIL

2. Žaneta Ozoliņa, Latvijas Universitātes politikas zinātnes nodaļas profese:

– Grūti atbildēt pasākuma organizatora Putina vietā, bet domāju, ka ir vairāki iemesli, kādēļ 9. maijs Krievijā izvērtās tāds. Manuprāt, ir liels apjukums, kādēļ ātrais karš Ukrainā neizdevās. Politiskās ambīcijas bija tādas, ka Putinam dažu dienu laikā pie savas sabiedrības jāatgriežas ar milzīgu triumfu, bet tas izgāzās. Kaut gan Krievijā tiek kultivēts lielu sasniegumu gars, visai pasaulei objektīvi ir skaidrs, ka nekādu uzvaru nav. Ir tikai zaudējums: politisks, militārs, ideoloģisks. Politiskajam līderim, lai kāds

arī būtu viņa psiholoģiskais stāvoklis, tam, lai paustu līderību, ir vajadzīgi sabiedrotie, sociālais fons. Vairāki mēneši izolācijā vai garā galda galā neļauj Putina līderības īpašībām spilgti izpausties. Līderim vajadzīga publika, bet Putinam tās nav.

Trešais faktors: pieņemu, ka sabiedroto vidū sāk rasties jautājumi, kāds ir kara scenārijs, kurā jābūt sākumam, iztirzājumam un nobeigumam. Tas arī neļauj 9. maijā veidot pārliecinošu, skaļu, drosmīgu priekšnesumu. Ceturtais – Putins vienkārši baidās no visiem, pat no mušas lidojuma. Pat parāde to parādīja.

NEPAREDZAMI PROGNOZĒJAMS

3. Mārtiņš Vargulis, Latvijas Ārpolitikas institūta pētnieks, Rīgas Stradiņa universitātes lektors:

– Ir vairāki aspekti. Mobilizācija – daļa paredzēja, ka tāda netiks izsludināta, jo tai taktikai, kādu tagad pieņēmusi Krievija, tā nemaz nebūtu vajadzīga. Arī ar to armiju, kāda ir, izskatās, ka tā ieslīgst ilgā karadarbībā. Vispārēja mobilizācija vai kara pieteikums nozīmētu plaša mēroga triecienu, iesaistot aviāciju, floti. Tas ietu pretī Kremļa naratīvam,

ka tas jau karo pret Ukrainas armiju, nevis iedzīvotājiem. Bet plaša mēroga karš ir cits stāsts, kas sabiedrībai jāpārdomā citādi. Maijā tas varbūt nebija sagaidāms, bet būs godīgi: Putins savā neprognozējamībā ir prognozējams – cita fāze var tikt izsludināta citā dienā. Karš jau ir iegājis ilgstošā fāzē ar mērķi pretinieku nogurdināt – to redzam. Tas tiek darīts tāpēc, lai pretinieku pie sarunu galda nosēdinātu ar sev izdevīgākiem nosacījumiem.

Alberts Dinters

MANUPRĀT

Kas tas bija?

4. maijā pēc Kuldīgas novada Goda balvas pasniegšanas dodos pa Liepājas ielu, skaistā pasākuma pacilāta, iedvesmojusies no lieliskiem cilvēkiem, grupas *Latvian Voices* dziedājuma, skaistiem ziediem un vēlējumiem. Pretī nāk trīs bērni, kuriem septiņi vai astoņi gadi, rokās tulpes un hiacintes īsos kātos, kā jau bērnu rociņu steidzīgi plūktas. Man pieskrien puisītis un dod tulpi un hiacinti. Ah, mīļi! Pieskrien arī meitenīte, dod puķes un skaļi paziņo: „Citi cilvēki mums par ziediem dod vai nu konfektes, vai naudu.” Un gaidoši lūkojas manī... Nedaudz apjūku, bet atceros, ka viena *konča* kabatā ir. Piedāvāju. Meitene groza galvu: nē, viena nederēs – viņi taču trīs. Lai labāk dodot naudu. Tad pārdomā, un, paķēruši *konču*, bērni aši aizskrien. Kas tikko notika? Mazais bizness vai ubagošana? Skatos uz ziediem rokās un redzu, ka hiacintes ir tieši tādā īpatnēji rozā krāsā kā tās, ko tikko safotografēju pie domes, priecājoties par skaisto, bagātīgo un smaržojošo dobi. Dodos tālāk ar apstādījumos sazagtiem ziediem rokās, un pieaugušai sievietei tas diez ko nepiestāv. Žēl tikai, ka nepaspēju bērniem pateikt: neplūktas puķītes priecētu ilgāk un vairāk cilvēku un prasīt naudu par cita darba izpostīšanu nav labākais ceļš uz turību.

Laila Liepiņa

FOTOKOMENTĀRS

Kuldīgā 9. maijs aizvadīts mierīgi. Vien dažas puķes un sešas šņabja glāzītes Annas kapos.

Kristīnes Āboliņas teksts un foto

RUNĀ SPECIĀLISTS

Mežā uzmanīgi – saudzēsim savu un valsts maku!

Ervins Sermolis, Valsts meža dienesta Dienvidkurzemes virsmežniecības ugunsapsardzības inženieris

2. maijā visā Latvijā mežos sācies ugunsnedrošais laikposms. Ikvienam cilvēkam jāievēro ugunsdrošības prasības, jo, beidzoties aukstajam

naktīm un laikam kļūstot siltākam un sausākam, ugunsbīstamība būtiski palielinās. Šogad daudzviet jau degusi kūla, bet, par laimi, mežos mūspusē lielas nelaimes nav notikušas.

Viens no ievērojamākajiem notikumiem bija 26. martā, kad vētra lauza kokus, Skrundas–Kuldīgas posmā vairākās vietās tika pārrauta elektrolīnija un aizdegās zemsedze. Strādājām kopā ar Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestu. Gadījumus, kad uguns izplatās elektrolīnijās, sarežģītas, ka jāgaida, kad atvieno līniju no tīkla, jo citādi dzēšana nav iespējama. Vētras reizēs arī šim uzņēmumam ir daudz izsaukumu. Tomēr tikām galā bez būtiskiem zaudējumiem.

Vēl var minēt negadījumu, kad nepieskatīta ugunsкура liesmas vispirms iemetās ēkā un tālāk aizgāja mežā – izdega 0,6 ha. Pamanot ugunsnelaيمي, nekavējoties jāzvina pa

vienoto ārkārtas palīdzības numuru 112 un pēc iespējas precīzāk jānorāda vieta. Tas ir ļoti svarīgi – nevajadzētu vilcināties un domāt, ka gan jau kaimiņš būs redzējis un piezvanījies. Labāk lieku reizi piezvanīt nekā vispār neziņot.

Reizēm cilvēki šaubās, vai vajag zvanīt, ja redzami tikai dūmi. Taču liela nelaime var izcelties arī no nelielas gruzdošas vietas. Ir nenovēršami, dabas radīti apstākļi, bet pārsvarā ugunsnelaimes rodas cilvēka darbības dēļ, tāpēc ugunsnedrošajā periodā ir vairāki nosacījumi, kas strikti jāievēro ikvienam.

Statistika liecina, ka biežāk ugunsgrēki arī mežos notiek tuvu blīvi apdzīvotām vietām. Aizliegts nomest degošus vai gruzdošus sērkokus, izsmēķus vai citus priekšmetus. Tas ir biežākais pārkāpums, kura sekas var būt lieli zaudējumi. Nedrīkst kurināt ugunscurus, izņemot īpaši ierīkotas vie-

tas, kas uguns izplatīšanos nepieļauj. Valsts mežos ir īpaši iekārtotas un akmeņiem norobežotas vietas. Bet arī tajās uguni nedrīkst atstāt bez uzraudzības – aizejot ugunskurs pilnībā jālikvidē, lai nepaliek neviena degoša ogle, jo var uzpūst vējš un liesmas atjaunoties. Noteikti nedrīkst dedzināt atkritumus.

Pa mežu un purvu ārpus ceļiem ir aizliegts braukt ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem. Īpaši bīstami sausajā periodā ir braukāt ar motocikliem un kvadricikliem, kuriem motora dzirksteļu slapētājs nav kvalitatīvs. Par ceļu nav uzskatāmas ar tehniku iebrauktas pēdas. Ceļš ir tas, kas īpaši būvēts.

Par aizliegumu un ierobežojumu neievērošanu var noteikt administratīvo, civiltiesisko atbildību un arī kriminālatbildību. Meža izstrādātājiem jāņem vērā, ka kopš 2. maija cismā dedzināt ciršanas atlikumus

atļauts tikai ar rakstisku Valsts meža dienesta atļauju. Meža īpašniekiem jāparūpējas, lai ceļi un stigas būtu atbrīvoti no sagāztajiem kokiem un krūmiem un nepieciešamības gadījumā ugunsdzēsības tehnika spētu brīvi pārvietoties. Valsts meža dienests dzēs visus meža ugunsgrēkus neatkarīgi no īpašuma piederības. Pēc ugunsgrēka likvidācijas meža īpašnieka pienākums ir šo vietu uzraudzīt. Aizvadītajā sezonā Rīgas reģiona kolēģi pārbaudīja attālinātas un digitalizētas ugunsdrošības uzraudzības iespējas. Ar laiku tās tiks ieviestas arī citviet, jo dežūras novērošanas torņos un to uzturēšana prasa vairāk naudas.

Cilvēkiem būtu jāatceras, ka neuzmanīga rīcība ar uguni rada zaudējumus mums pašiem vien. Dzēšot ugunsgrēku mežā, tiek tērētas lielas summas no valsts budžeta, tāpēc labāk ir būt piesardzīgiem.

LASĪTĀJS SAŠUTIS

Ceriņu puduris Kuldīgas vecajos vācu kapos kļuvis par čurātavu. Tur nokārtojās ne tikai dzērāji, kuri parkā uz soliņa mēdz sēdēt caurām dienām, bet arī garāmgājēji.

Čurātava veco kapu ceriņos

Kuldīdzniece no Nomales ielas sūdzas, ka veco vācu kapu ceriņu pudurī garāmgājēji regulāri nokārto dabiskās vajadzības. Kurzemnieks ar viņu tikās, lai vietu apskatītu, un secināja, ka krūmi kupli saauguši, pie tiem nelabi ož un tur redzami ne tikai atkritumi, bet arī feces.

Nomales ielas iedzīvotāji to jau teikuši *Kuldīgas komunālajiem pakalpojumiem* (KKP). Krūmus vajadzētu iztīrīt un pareināt, tad varbūt cilvēki nejutīsies tik ērti, tajos nokārtojoties. Sieviete esot novērojusi: onkulis ar puiku ap-

stājušies, abi pačurājuši un gājuši tālāk. Radies iespāids, ka daudziem tas jau kļuvis par ieradumu.

KKP zaļumsaimniecības vadītāja Dzintra Strazda uzskata: „Mums prasa, lai tos ceriņus pareinām. Bet ko tas atrisinās? Cilvēki čurās vienalga, un tad uz viņiem būs jāskatās vēl vairāk.” Parku kopj KKP darbinieki, kuri atkritumus regulāri salasot, taču cilvēki atkal mēdzot krūmus piemēslot. Pareināt tos esot domāts, taču jāgaida, kad vispirms tiks paveikta iekārtošana.

Nomales ielas iedzīvotāja jau

pagājušajā vasarā par šo problēmu rakstījusi iesniegumu Kuldīgas novada domei. Tad pie garāžām bijusi tualete, bet tā noņemta. Viņa gan nav pārliecināta, ka tualete tur vajadzīga, jo uz to ietu dzērāji, kuri arī mūsu tikšanās laikā sēdēja turpat netālu. Pagājušā gada beigās no pašvaldības atnākusi atbilde, ka policijai uzdots šo vietu uzraudzīt. Dz. Strazda informēja, ka KKP tualetes neizvieto, tikai uzkopj.

Kristīnes Āboliņas
teksts un foto

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Rīt Kuldīgā un citviet Latvijā būs Muzeju nakts. Vai apmeklēsiet? Kādas izstādes jūs interesē?

Dzintra Filippova, seniore:

– Pa retam apmeklēju. Šogad vēl nezinu: ja būs partneris, kas nāks līdz, tad iešu, bet vienai gan negribas staigāt. Citus gadus esmu bijusi uz Kuldīgas muzeju. Tādas izstādes, kas būtu spilgti palikušas atmiņā, nav. Ja jāsaka godīgi, man tie muzeji ne visai. Māksla, dažādas gleznu izstādes man patīk, bet vēsturiskas ekspozīcijas gan ne. No mākslas izstādēm Kuldīgā ir patikušas daudzas – man patīk tādas dabīgas, reālistiskas gleznas. Abstrakto mākslu gan neizprotu.

Andis Jurenovskis, aprūpētājs:

– Pēdējo reizi Muzeju naktī biju Rīgā pirms kādiem 15 gadiem. Toreiz bija daudz kara un vēstures ekspozīciju, un tās man visvairāk patīk. Esmu dzirdējis, ka arī Kuldīgā tāda nakts notiek. Agrāk esmu muzejā izstaigājis vēsturiskās ekspozīcijas. Ir reizes, kad tepat esmu bijis mākslas izstādēs, taču pandēmijas dēļ reti ir iznācis ko apskatīt. Nekas konkrēts atmiņā nav palicis.

Elīza Neimane, bārmene:

– Domāju, ka iešu. Arī citus gadus esmu apmeklējusi. Atmiņā palikusi abstraktās mākslas izstāde mākslinieku rezidencē. Tur toreiz bija tāds melns cilvēka tēls, kas uz mani atstāja iespaidu. Tieši abstraktā māksla man arī patīk. Muzeju naktis apmeklēju tādēļ, ka patīk cilvēku rosība, ir svētku izjūta, var brīvi apskatīt izstādes muzejā un citur. Nav jādomā, cik un kas būs vaļā. Ja tāda iespēja dota, kāpēc neizmantot? No visa, ko dod un rāda, arī smeļos iedvesmu.

Persijs Leinerts-Neilands, bezdarbnieks no Ventpils:

– Nemaz nezina, ka tā būs sestdien. Droši vien atbraukšu paskatīties. Mani tas interesē, un, cik ir iespējams, cenšos apmeklēt. Arī agrāk esmu te bijis. Ventpilī Muzeju naktī pirms trīs vai četriem gadiem bija neliels koncerts, pilī varēja apskatīt ekspozīcijas. Mani interesē vēsture. Vispilgtāk atmiņā palikusi Kuldīgas muzejā vēsturisku attēlu izstāde par rumbu, tilta būvniecību un Kuldīgas attīstību no seniem laikiem.

Sandra Puķīte, pārdevēja:

– Neiešu, jo nebūšu šeit. Jau 13 gadus dzīvoju Anglijā. Tur par tādu neesmu dzirdējusi. Taču vispār Muzeju nakts mani interesē. Es vairāk apmeklēju koncertus, ne izstādes. Nesen biju Portsmutā, drīz būs vēl viens koncerts. Anglijā apmeklēju Tiso kundzes (*Madame Tussauds*) vaska figūru muzeju Londonā, kas ir tāds populārs, taču neteiktu, ka man tas ļoti patika. Biju Rundāles pilī uz izstādi, pirms sākās pandēmija, toreiz tur bija abstraktu gleznu izstāde, un tā man patika.

Aija Buka, skolotāja:

– Jāatzīst, ka neesmu bijusi un, iespējams, arī neapmeklēšu. Šie pasākumi vienmēr notiek tādās dienās, kad darbojamies pa dārzu. Esam noguruši, un vakarā vairs nav vēlmes braukt ko skatīties. Bet citā laikā muzejus vai Mākslas namu apmeklēju. Atmiņā ir viena no pēdējām izstādēm Mākslas namā – bērnu un jauniešu darbi. Atceros vairākas gleznu izstādes. Mani interesē dažādas izstādes, arī vēsturiskas.

Amanda Gustovska, Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

Var ziedot „okupekļa” nojaukšanai

Trešdien, 11. maijā, portālā *Ziedot.lv* ir sākusis vākt ziedojumus tam, lai Rīgā, Pārdaugavā, nojauktu t.s. Uzvaras pieminekli. Nepilnas diennakts laikā līdz 12. maija 14.00 bija saziēdoti jau 115 000 eiro, un ik pēc mirkļa skaits pieaug.

Ieceres autors ir 4. maija deklarācijas klubs, kas iestājas par *Okupācijas staba* nojaukšanu. Aicinājumā teikts: „Simboliem ir nozīme. Piemineklis Uzvaras laukumā ir simbols, kas pamatnācijai atgādina par represijām, zaudētām dzīvēm un valsts okupāciju. Mēs nedrīkstam noskatīties uz agresiju, mēs nevaram to pieļaut savās mājās, Latvijas galvaspilsētā. Laikā, kad Ukraina cīnās par savas valsts neatkarību un atvairā brutālu Krievijas iebrukumu, nekādas provokācijas un naida

kurināšana Latvijā nav pieņemama. Latvijas tauta gadu desmitiem bijusi apspiesta. Laikā, kad tiek mēģināts uzbrukt tautu pašnoteikšanās tiesībām, mūsu vērtībām ir vislielākā nozīme. Mūsu senču pārdzīvotais smagajos okupācijas gados un mūsu vecāku atgūtā neatkarība nav aizmirsta, tā tiek godāta un cienīta. Latvijas tautai rūp brīva un demokrātiska valsts, tādēļ okupācijas piemineklim nav vietas Latvijā. Tas ir simbols okupācijai, pie kura pulcējas kara un vardarbības sludinātāji, un viņu okupāciju slavināšanu saukļi un simboli apraipa mūsu tautas vēsturi, cieņu un vērtības!” Naudu paredzēts izmantot būvgružu aizvākšanai. Ikviens var ziedot vietnē *Ziedot.lv*.

Alberts Dinters

Rīcība sevis un valsts aizsardzībai

Krīzes situācija novadā, frontes līnija valstī – ko darīt, kā rīkoties? Par to 6. maijā sprieda Kuldīgas novada domes, medicīnas darbinieku, pašvaldības policijas, Zemessardzes un Nacionālo bruņoto spēku (NBS) pārstāvji, Rudbāržu pagastā tiekoties Piena muižā Sieksātē.

Aizsardzības ministrijas rīkotajā diskusijā par visaptverošo valsts aizsardzību piedalījās arī domes priekšsēdes vietnieks Artis Roberts. Viņš *Kurzemniekam* stāsta, ka pārrunāta arī situācija saistībā ar Krievijas karu Ukrainā. Zemessardze un NBS pašvaldību informējuši par izmaiņām savās strukturālās Kuldīgas novadā un Kurzemē kopumā. Izskanējis mudinājums visiem NBS un Zemessardzi stiprināt. Liels uzsvars likts uz to, lai ikviens savā darbā un ģimenē padomātu, kāda krīzes situācijā būtu katra rīcība. Nevar

visu atlikt uz pēdējo mirkli – runājot par 72 stundu krīzes somu, aicināts to salikt pašiem, nevis palauties uz kāda komersanta piedāvājumu.

A. Roberts stāsta, ka praktiskajā sadaļā izspēlēta situācija, ko darīt, ja pēkšņi arī pie mums iestātos krīze: kā rīkotos mediki, pašvaldības policija, novada vadība, ja pēkšņi jāuzņem ļoti daudz bēgļu vai mūsu valstī būtu frontes līnija. Pēc tam viss pārrunāts, un kā atzina A. Roberts, viņš arī sev atzīmējis vairākus jautājumus, par kuriem jādomā, piemēram, civilās aizsardzības komisijas darbs; saziņa, ja nav elektrības un interneta; kur tikt; kā vēl bez pašvaldības policijas apziņot iedzīvotājus. A. Roberts šo tikšanos novērtēja ļoti atzinīgi un uzskata, ka tādām vajadzētu notikt vismaz reizi gadā.

Alberts Dinters

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Huligānu ķeršana, piedzēries tēvs, reids skolās

Stāsta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šeršņova.

Septiņās dienās Kuldīgas iecirknī sākts 21 administratīvā pārkāpuma process, reģistrēti 14 ceļu satiksmes negadījumi, tostarp trīs ar cietušajiem, un pieķerti trīs dzērājšoferi.

6. maija naktī Kuldīgā policija pamanīja vairākus vīriešus, kas uzvedās huligāniski, – uz braucamās daļas bija izmesti plastmasas puķu podi un atkritumu tvertne. Viņi bija reibumā un skaļi klausījās mūziku. Vīrieši neatzina, ka puķupodus uz ceļa būtu izmetuši, un atteicās atklāt personas datus, bija agresīvi, nepakļāvās prasībām un sāka bēgt. Tika izsaukti papildspēki, divi bēgošie aizturēti un nogādāti policijas iecirknī. Pret viņiem sākti vairāki administratīvie procesi.

7. maijā policisti saņēma ziņu,

ka Kuldīgā uz vecā tilta piedzēries vīrietis atrodas kopā ar mazu bērnu. Viņš ar divriteni brauca centra virzienā. Aculiecinieks stāstīja, ka vīrietis ir tik piedzēries, ka pats uz velosipēda uzkāpt nespēj, un viņam palīdzējuši garāmgājēji. Policisti viņu sastapa un noskaidroja, ka līdzīri ir mazgadīgs dēls. Tēva izelpā konstatētas 3,15 promiles. Pret viņu sākts process par bērna pieskatīšanu alkohola reibumā, un par notikušo ziņots sociālajam dienestam.

10. maijā Kuldīgas policisti sadarbībā ar kinologiem pārbaudīja divas skolas. Pie vairākiem jauniešiem atrastas elektroniskās cigaretes, bet viens uz aizdomu pamata, ka viņš ir narkotisko vielu ietekmē, nogādāts medicīnas iestādē ekspertīzei. Pret pieciem cilvēkiem sāks administratīvais process, četri ir nepilngadīgi.

Pierakstījies Alberts Dinters

Transportā bez maskām

15. maijā tiks atcelti kārtējie Covid-19 apkarošanas ierobežojumi – no svētdienas sejas maskas sabiedriskajā transportā vairs nebūs jālieto.

To paredz 10. maija grozījumi noteikumos par epidemioloģisko

drošību. Vienlaikus sabiedriskajā transportā paliek spēkā prasība regulāri vēdināt salonu un dezinficēt virsmas. Lietot maskas un pašiem sargāt savu veselību tiek aicināti tie cilvēki, kuri nejūtas droši vai ir riska grupā. Vairums

kovida ierobežojumu jau atcelts no 1. aprīļa, un pašlaik vēl ir prasība maskas lietot sabiedriskajā transportā, medicīnas un aprūpes iestādēs.

Alberts Dinters

Uzvar Liepāja, iegūs visa Kurzeme

3. maijā Eiropas kultūras galvaspilsētas žūrija iepazīna Liepājas piedāvājumu konkursam. Kaimiņiem par titulu palīdzēja cīnīties Kuldīgas un Dienvidkurzemes novads. Tos pārstāvēja arī mūsu folkloras kopas *Suitu vīri*, *Suitu sievas* un *Suitu dūdenieki*, kas ar citiem jūras krastā sadziedājas.

Starptautiskā žūrija paziņojuši, ka Latvijā par Eiropas kultūras galvaspilsētu 2027. gadā kļūs Liepāja, kas konkursa finālā startēja kopā ar Kuldīgas novadu un Dienvidkurzemes novadu.

Liepāja par šo titulu sacentās ar Daugavpili un Valmieru.

Dienvidkurzemes un Kuldīgas novada projektu koordinatore Kristīne Zvirbule savā uzrunā sūtīja sveicienus Liepājas komandai, kas tiešraidi no Nacionālās bibliotēkas vēroja kultūras namā *Wiktoria*: „Jūs esat vislielākie malači! Kopā esam to izdarījuši. Mūs gaida liels darbs daudzu gadu garumā. Liepāja un arī Kurzeme ir gatava kļūt par Eiropas kultūras galvaspilsētu. Paldies par uzticēšanos!”

K. Zvirbule uzsvēra, ka visu trīs pašvaldību mēri ir pauduši stingru apņemšanos šo programmu īstenot. Turklāt aiz politikājiem stāv organizatori un tūkstoši

iedzīvotāju, kuri komandai uzticējušies un iesaistījušies, lai to izdarītu kopā.

Liepājas koncepcijas pamatā ir stāsts par (ne)mieru, jo šajā pilsētā piedzimst vējš, kas ir miera un nemiera radītājs, radošuma urdošais un miera iemidzinošais spēks. Koncepciju (*ne*) *miers* veido piecas programmas līnijas: *Eiropas sapnis*, *Pilsēta – paradokss*, *Jaunatklāj vietējo!*, *Apzinātā mērenība* un *Radošā tālnojauta*. Tās runā par problēmām, kas svarīgas gan Liepājai, gan Eiropai kopumā. Kopējā vīzija ir mūžīgi mainīgajā miera un nemiera pasaulē ikvienam sniegt orientierus.

Finālā pilsētu pieteikumus žūrija vērtēja pēc šādiem kritērijiem: ieguldījums ilgtermiņa stratēģijā, Eiropas dimensija, kultūras un mākslas saturs, izpildes spēja, sabiedrības iesaiste un pārvaldība. Visas trīs pilsētas no 2. līdz 6. maijam apmeklēja žūri-

jas delegācija – Beatrise Garsija no Spānijas, Hrvoje Laurenta no Horvātijas un Latvijas eksperti Diāna Čivle un Ģirts Majors –, kā arī Eiropas Komisijas un Kultūras ministrijas pārstāvji novērotāju statusā. Žūrijā darbojās deviņi Eiropas Parlamenta, Eiropas Padomes, Eiropas Komisijas un Eiropas Reģionu komitejas izraudzīti eksperti, kā arī divi nacionālie, kurus izvirzīja Nacionālā kultūras padome un Kultūras ministrija.

Eiropas kultūras galvaspilsētas tituls kopš 1985. gada tiek piešķirts pēc noteikta kalendāra. 2027. gadā tas tiks divām Eiropas Savienības valstīm: Latvijai un Portugālei. Latvija to iegūst otro reizi – 2014. gadā šis nosaukums piešķirts Rīgai.

Kristīne Āboliņa
Liepājas pašvaldības
arhīva foto

Lidmašīnu nosēdina uz šosejas

Naktī no 10. uz 11. maiju Do-beles novadā noritēja viens speciālo operāciju spēku starptautisko mācību *Trojan Foot-print 22* taktiskais posms. Uz Liepājas–Rīgas šosejas tika nosēdināta lidmašīna.

Šī bija pirmā reize, kad tads vingrinājums, klātesot gan starptautiskiem, gan pašmāju medijiem, notika Latvijā. Uz ceļa Liepāja–Rīga koordinēti nosēdās lidmašīna *C-146A Wolfhound*. Mācību dalībnieki no vairākām NATO valstīm vingrinājās nestandarta medicīniskajā evakuācijā starp speciālo operāciju un sauszemes spēku vienībām. Saskaņā ar scenāriju lidmašīna naktī nolaidās uz ceļa A9, ārkārtas režīmā uzņēma ievainotu karavīru un operatīvi nogādāja

Lai uzņemtu it kā ievainotu cilvēku, visiem mācību manevriem uz Liepājas–Rīgas šosejas vajadzēja pārdesmit minūšu, un lidmašīna jau atkal pazuda naksnīgajās debesīs.

viņu specializētā ārstniecības iestādē ārpus Latvijas.

Kurzemnieks vēroja, cik prasīgi piloti lidmašīnu nosēdināja, turpat apgrieza, uzņēma cietušo un, izmantojot šoseju kā skrejceļu, atkal ar to pacēlās debesīs.

Tika iesaistītas Nacionālo bruņoto spēku un vairāku sabiedroto valstu speciālo uzdevumu vien-

bas. Vingrinājuma plānošanu un izpildi atbalstīja *Latvijas Valsts ceļi* un Kurzemes pašvaldības, kā arī operatīvie dienesti, demonstrējot spējas nestandarta situācijās īsā laikā izpildīt uzņemošās valsts atbalsta funkcijas.

Alberts Dinters
Seržanta Edgara
Grundšteina arhīva foto

Par visu, kas uz sirds

Ēdolnieki sapulcē aprīļa beigās sprieda par tādiem jautājumiem kā nesakošanas vietas, alkohola lietošana pagasta centrā, nepieskatīti mājdzīvnieki un dažādi apkārtnes uzlabošanas darbi. Pārvaldes vadītāja Anda Upleja atgādināja, kas divos gados izdarīts, un priecājās, ka beidzot var tikt klātienē, ne tikai sanāksmēs vietnē Zoom.

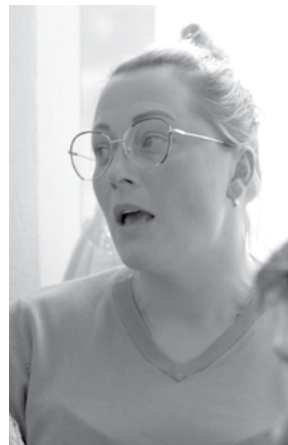
Pagasta vadītāja Anda Upleja stāsta par jaunumiem Ēdolē.

Pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns secina: galvenās problēmas Kuldīgas novadā, tai skaitā Ēdolē, ir alkohola lietošana un konflikti ģimenēs.

Ēdolnieci Aira Preisa uztrauc daudz kas: nesakošanas vietas pagasta centrā, dzērāji pieturā, kolhoza laika liecības un jaunā laipa Dzirnavu dīķī.

Agnese Moldovāne nav mierā ar vietējo dzērāju leksiku un to, ka smilšu kasti bērniem piegāna kaķi un īpašnieku vaļā palaistie suņi.

Ēdolnieks Vilnis Veinbergs pēc savas pieredzes spriež, ka sociālā māja un vēl citas vietas nav invalīdiem piemērotas.

JAUNI DARBINIEKI UN GERBONIS, DĀRGĀKS ŪDENS

A.Upleja: „Kovida gadi ieviesuši nelielas pārmaiņas arī mūsu darbinieku vidū. Ir pievienojusies bibliotekāre Sigita Irša. Ir izmaiņas novada sociālajā dienestā – tagad mums ir trīs sociālās darbinieces (Maira Baumanne, Ligita Bergmane, Jolanta Dombrovska – red.). Pagasta pārvaldes mājaslapu tagad administrē deju kolektīva *Mudurs* jaunā vadītāja Amanda Arāja, pie kuras varat doties, ja gribat nodot kādu informāciju.”

Ēdole tikusi pie sava ģerboņa, stāsta pārvaldniece. „Tas ir viens no pozitīvajiem notikumiem. Paldies visiem, kuri balsoja! Piedalījās 142 cilvēki: 92 nobalsoja elektroniski, 50 – pagasta pārvaldē. Ģerboni veidoja heraldikas mākslinieks Edgars Sims, kurš, uzklaustot iedzīvotāju viedokli zūma sapulcē, izveidoja arī trešo variantu. Par to nobalsoja 67%, un uz tā attēloti saldie ķirši uz Ēdoles pils kontūras fona. Tas arī apstiprināts Valsts heraldikas komisijā. Vēl tikai atliek Valsts prezidentam to parakstīt, un būs tikuši pie sava ģerboņa.”

Runājot par ūdensvadu un kanalizāciju, A.Upleja sacīja, ka Ēdole bijusi nedaudz labākā situācijā nekā citi pagasti, taču tagad arī te par šiem pakalpojumiem jāmaksā tikpat, cik pārējā novadā.

IEKOPJ DĪKA APKĀRTNI, MAINĪS LATERNAS

Par darbiem, kas paveikti un plānoti, A.Upleja stāsta: „Dzirnavu dīķī esam ierīkojuši laipu, bet tas negāja viegli. Strauji cēlās izmaksas, un sākotnējo strādnieku darbu nācās pārtaisīt, taču, zaudējumus neciešot, līgumu ar pirmo uzņēmumu laužām, tam neko nesamaksājot. Šī vieta vēl top – laipa ir, bet gar malām tiks uzlikti soliņi un būs bruģēti

ceļiņš. Domāju, ka līdz Jāņiem viss būs pabeigts un varēsim tur svinēt. Saliņa dīķa vidū supotāju dēļ ir mainījusi izskatu. Mēģināsim tur iestādīt kādus kokus. Esam jau stādījuši, taču vienu gadu iestādīto nograuza bebrs, un tad likām apkārt sietu, citreiz koki vienkārši nokalta.

Esam atjaunojuši autobusa pieturu. Gandrīz visās ielās atjaunots grants segums. Plānojam šovasar mainīt apgaismojumu, jo lampas patērē ļoti daudz elektrības un izmaksas kļūst lielākas. Pašās tumšākajās naktīs stundās daļu laternu esam izslēguši. Taciņai no *Gobām* uz centra pusi ezera krastā veidojas bruģa iesēdumi. Tos vajag labot. Domājam izveidot barjeru gar šo taciņu. Vietās, kur vajag, plānots izveidot gājēju pārcijas – vai nu pretī skolas ceļam, vai pretī veikalam.”

Pašvaldības izpilddirektore vietniece Agnese Buka sacīja: „Par Ēdoli varu teikt tikai labas lietas, jo, manuprāt, jūs ar pagasta pārvaldnieci un skolu labi sadarbojaties. Galvenais, ko nākamajos gados gribas sakārtot visā novadā, ir ceļi un dzīvokļi, kā arī to, kas vajadzīgs katram pagastam, – tās var būt zaļās zonas, ielu apgaismojums vai kas cits.”

ALKOHOLS UN KONFLIKTI ĢIMENĒ

Pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns secināja, ka uz citu pagastu fona Ēdole neizceļas – notikumi esot līdzīgi: „Viena no redzamākajām problēmām ir cilvēki, kuri lieto alkoholu, dzērāji, kas bieži guļ pieturā. Paldies tiem, kuri par to mums regulāri zvana! Novadu reformas dēļ esam pieņēmuši vairākus jaunus kolēģus un izveidojuši divas ekipāžas, kuras var sazvānīt visu diennakti. Viena bāzējas Skrundā, otra – Kuldīgā un arī uz Ēdoli brauc izsaukumos un preventīvos uzdevumos.” Biežākie izsaukumi esot ģime-

nes strīdi, alkohola lietošana gan publiskās vietās, gan ģimenēs, uguns dedzināšana neatļautās vietās, agresīva braukšana gan ar auto, gan elektroskuteriem, ar kuriem pārsvarā braucot jaunieši bez vadītāja apliecības.

Valsts policijas pārstāve Vita Maslobojeva stāstīja: „Kad pandēmijas dēļ pasākumi nenotika, darba bija nedaudz mazāk. Kā jau zināt, mēs sadarbojamies: ja nevaram reaģēt paši, reaģē pašvaldības policija, un otrādi. Apskatot šogad reģistrētos iesniegumus un ziņojumus, varu teikt, ka nekas ekstrēms nav noticis – pārsvarā kaimiņu konflikti, kuru galvenais cēlonis ir alkohols. Par noziedzīgiem nodarījumiem neko būtisku pateikt nevaru.

Pēc kovida lielākais uzsvars mūsu darbā ir cīņa ar agresiju pret ukraiņiem. Strādājam ar tiem, kuri krievijas sāktu karu atbalsta. Es lūgtu iedzīvotājus būt aktīvākiem un mūs informēt. Var zvanīt pa telefonu 110. Zinu, ka ir tādi cilvēki, kuri pagastos daudz redz un dzird, taču šī informācija līdz mums nenonāk.”

NEKOPTAS MĀJAS, NEPIESKATĪTI SUŅI

Ēdolniece Aira Preisa teic, ka nodzīvojuši te vairāk nekā 60 gadus un pašreiz viņu satrauc privātmājas, piemēram, *Vītoli*: „Tā ir neapkošana māja pašā centrā, ieaugusi zaros, īpašnieks neko nedara. *Ciemkalēji* izskatās pēc čūsku midzeņa, arī vecā klēts drīz sabruks, otrā pusē gan ir lepna viesnīca un kafejnīca. Īpašnieki savu teritoriju nekopj. Vecā katlumāja ir sliktā stāvoklī. Vēl viena drausmīga lieta ir nepieskatīti mājdzīvnieki – esmu ievērojuši suni, kas katru rītu izskrien cauri visiem pagalmiem, izstaigā puķu dobes.” A.Upleja atbildēja: „Par šo suni tika ziņots, vienu brīdi tas atradās dzīvnieku patversmē, taču tagad kāds to ir paņēmis, samak-

sājis lielu naudu un atvedis atpakaļ.” Kāda sieviete piebilda: „Nepieskatītu suņu ir daudz, tie brīvi izstaigā visas sētas. Un katru reizi jauni! Bērniem bail iet dārzā – nevar zināt, vai neuzbruks.”

A.Preisa turpināja: „Bērnu laukumā smilšu kaste pārvērtusies par suņu un kaķu tualeti. Arī puķu dobes tiem ir tualete. Esmu runājis ar kaimiņiem, kuriem šie dzīvnieki pieder, taču situācija nav uzlabojusies.” Arī Agnese Moldovāne tādēļ savu bērnu tur spēlēties vairs neved. K.Šabāns atbildēja: „Vajag ziņot mums – citu variantu nav. Varat anonīmi pateikt, uz kuru kaimiņu krīt aizdomas. Citiem tas liekas pieņemami – palaist suni vaļā, lai izstaigājas. Bet ir noteikumi, un īpašniekam tie jāievēro.”

CĪNĀS AR DZĒRĀJIEM

Par vēl kādu aktuālu tēmu A.Preisa saka: „Autobusu pieturā vienmēr sēž dzērāji.” Kāda sieviete teica: „Meita, kura bieži iet uz veikal, stāsta, ka brīžiem nav iespējams paiet garām, lai viņa netiktu norieta un nolamāta. Dzērāji tur dalās ar visādu leksiku!” A.Moldovāne piebilda: „Kad vasarā pie ezera strādājām, nācās dzirdēt dažādus izteicienus, kādi ir mūsu klienti un kādi esam mēs paši. Divas reizes atļāvos izsaukt pašvaldības policiju un dzirdēju, kā tā šo situāciju risina. Dzērāji tika paskubināti, tie aizgāja mājās, bet nākamajā dienā bija atpakaļ.” K.Šabāns skaidro: „Likumā rakstīts, ka mums jānogādā mājās un jāuzliek sods. Neko citu darīt nevaram. Tā ir ar dzērājiem visā novadā.”

VAI SOCIĀLĀ MĀJA NAV PIEMĒROTA?

Vilnis Veinbergs uzskata, ka cilvēkiem ar veselības problēmām Ēdole nav piemērota: „Mums ir divi pārtikas veikali, kas invalīdiem nav pielāgoti. Pie *Citro*

uzbrauktuve ir, taču uzbraukt nav iespējams, jo tā ir pārāk stāva. Es dzīvoju sociālajā mājā *Gobas*. Tā it kā paredzēta invalīdiem, taču tur nav nekā vairāk par uzbrauktuvi. Invalīdi uz tualeti pagalmā iet cauru gadu, kanalizācijas un ūdensvada nav. Ziemā man bija problēma – pateikts, ka sniegs jātīra pašiem. Šajā mājā vairāk nekā puse ir tādi, kas sniegu notīrīt nevar. Ja kāds kaimiņš arī varētu, kāpēc viņam tas jādara vienam? Esmu zvānījis uz sociālo dienestu, lai tur mums palīdzētu.” A.Upleja atbildēja: „Pa ziemu ar traktoru sniegu notīrījām, taču pie šķūnīšiem gan izbraukt nevaram.”

KAS JĀNOJAUC, KAS JĀATJAUNO

A.Preisa pievērs uzmanību: „Kad iebrauc Ēdolē, ceļmalā joprojām stāv klucis no kolhoza laikiem. Vai gaidām šos laikus atpakaļ? Vai liksim uz tā ko virsū? Pa 30 gadiem neviens to nav novācis. Pie *Liepu* mājām laikam taisīs goda plāksni – liksim kādu tur iekšā kā agrākos laikos. Arī to sen vajadzēja nojaukt. Krišjāņa Valdemāra vecā marmora plāksne stāv pie pasta, kur viņam bijis dzīvoklis. Agrāk uz tās ar zelta burtiem bija bojāts: „Pateicīgie ēdolnieki Krišjānim Valdemāram.” Aiz ezera par lielu naudu uztaisīts pieminēklis, aiz kura viena dāma sēž un dzer lielos alus.”

A.Upleja skaidroja: „Tā gan nav taisnība, un vasarā tur cilvēku ir daudz. Par veco obelisku ceļmalā Aira man jau teikusi. Tas tiks novākts, kolīdz būs strādnieki. Bet par plāksni pie *Liepām* jārunā ar iedzīvotājiem. Marmora plāksne pie pasta nav bojāta, taču vispirms vajadzīga izpēte – tas nav tik vienkārši, jo paši mēs zelta burtus virsū krāsot nedrīkstam. Bet paldies, ka atgādinājāt! Pieaicināsim speciālistus un atjaunosim.”

Jauna mašina atkritumu vākšanai

Kuldīgas komunālie pakalpojumi (KKP) atkritumu izvešanai iegādājušies vēl vienu automašīnu Volvo FM, lai pakalpojumus uzlabotu. Tas izmaksājis 156 550 eiro (bez PVN).

Kuldīgas komunālo pakalpojumu jaunā atkritumu savākšanas mašina Volvo FM (no labās) kursēs pa pilsētas ielām.

KKP tehniskās bāzes un atkritumu apsaimniekošanas daļas vadītājs Jānis Ezerkalns stāsta: auto iegādāts tāpēc, ka laiks iet uz priekšu un ikdienā izmantotā tehnika mēdz plīst. KKP ir četras automašīnas šim nolūkam, bet viena savu jau nokalpojusi un tiks pārdota izsolē. Jaunais Volvo tiks izmantots pilsētā, tur lietotais spēkrats turpmāk apbraukās pagastus, bet iepriekš pa laukiem

kursējušais nu būs kā rezerve. Jaunajam auto ir labāka spēja pilsētā manevrēt un labāka savākšanas sistēma. Kastē iebērtie atkritumi tiek sapresēti, no tās nekas netek ārā, tātad palīdz saglabāt tīru vietu, automašīna mazāk piesārņo gaisu un izmaksu ziņā ir efektīvāka, jo nav jāremontē, teikts KKP mājaslapā.

Alberts Dinters

Jāņa Ezerkalna arhīva foto

Ainārs Zankovskis vairs nebūs direktors

4. jūlijs Aināram Zankovskim būs pēdējā darbdiena Skrundas vidusskolas direktora amatā – to apstiprinājuši Kuldīgas novada domes deputāti. Pašvaldība saņēmusi iesniegumu, ka viņš vēlas darba attiecības izbeigt.

„Ir pienācis pensijas vecums, un esmu nolēmis doties pelnītā atpūtā,” *Kurzemniekam* sacīja ilggadējais vadītājs. „Manā vietā jānāk jaunam cilvēkam, kuram ir enerģija un vēlme šo darbu darīt.” A.Zankovskis ir skolas direktors kopš 2003. gada: „Sākumā vadīju arī sporta stundas, bet secināju, ka

abus darbus nevar apvienot, jo iznāk tāda raustīšanās.”

Deputāti izlēja vakantajam amatam izsludināt konkursu, apstiprināja pretendentu atlases nolikumu un konkursa komisiju, kurā darbosies domes priekšsēde Inga Bērziņa, vietnieki Artis Roberts un Nellija Kleinberga, izpilddirektore Ilze Dambīte-Damberga, izglītības nodaļas vadītāja Santa Dubure, deputāti Brigita Freija, Sigita Vaivade un Kristīna Ansons un arī A.Zankovskis.

Inta Jansone

Gadatirgū Rendā varēja nopirkt ogulāju, puķu un tomātu stādus, medu, suvenīrus, bižutēriju, vīnu un citas preces.

„Ko sirds vēlējas, tas arī bija,” pavasara tirgus piedāvājumu Rendā vērtē kultūras organizatore Sandra Gailuma. Bet koncertā *Paldies saku māmiņai* estrādē muzicējis kuldīdznieks Artis Šimpermanis, sirsnīgi sveicot sievietes Mātes dienā.

Pieteikušies 27 tirgotāji, taču dažas dienas iepriekš daļa rezervētās vietas atteikusi. „Prieks par tiem, kuri izbraukuši jau naktī, lai atbrauktu pie mums. Tie ir tirgotāji no Lietuvas ar dažādu gaļas veidu klāstu. Viss bija ļoti garšīgs,” saka S.Gailuma. Vēl bijuši tirgotāji no Rīgas, Sabiles, Talsiem un Kabiles. Ar

stādiem ieradusies *Pūres dārzi*, kuri uz Rendu braucot gadu no gada. Pašu izaudzēto tirgojuši arī vietējie – Madara Rudovska no savas piemājas saimniecības piedāvājusi puķu un tomātu stādus, bet mājražotāja Ilona Kripska-Krauja pārdevusi kartupeļus, dārzeņus, olas un pīrādziņus.

„Apmeklētāju bija daudz. Gribējās jau, protams, vēl vairāk. Bet mazajai Rendai tas ir pietiekami,” secina S.Gailuma.

Kristīne Āboliņa

Sandras Gailumas arhīva foto

Seniori izvaicā pašvaldību

Kuldīgas novada senioru padomes atklātajā sēdē Mākslas namā pašvaldības pārstāvji atbildēja uz iepriekš atsūtītajiem jautājumiem. Tika taujāts gan par ikdienas rūpēm, gan sabiedrību interesējošām tēmām.

Atbildēja domes priekšsēde Inga Bērziņa, vietnieks Artis Roberts un izpilddirektore vietiece Agnese Buka, *Kuldīgas komunālo pakalpojumu* valdes priekšsēdis Kaspars Poriķis, *Kuldīgas siltumtīklu* vadītājs Andris Aniņš un pašvaldības policijas pārstāve Ineta Meiere.

BEZ TĒLPĀM NEPALIKS

Viena no aktualitātēm – remonts ēkā Liepājas ielā 14. Tur telpas tiek iznomātas pensionāru apvienībai *Rumbiņa*, kā arī citām biedrībām. A.Roberts skaidroja, ka iepriekšējais projektēšanas līgums nav izdevies, bet 22. aprīlī noslēgts jauns. Aptuveni mēnesi ilgs projektēšana, tad varēs sākties būvniecība. Tur paredzētas telpas dienas centram cilvēkiem ar garīgiem traucējumiem, jo pēc tāda esot ļoti liels pieprasījums. *Rumbiņas* pārstāvji izteica nepmierinātību, ka viņiem neesot taujāts. I.Bērziņa mierināja, ka neviena biedrība bez telpām nepaliks, līgums ar pensionāriem

Lai Kuldīgas novada senioru padomes atklātajā sēdē atbildētu uz visiem jautājumiem, pašvaldībai ar pusotru stundu bija par maz.

pagarināts līdz gada beigām un vienlaikus tiek meklēta cita mājvieta. Jau piedāvātas telpas Ventspils ielā bijušajā Kuldīgas pamatskolā. Rekonstrukcijas dēļ tur pārvietota daļa Centra vidusskolas klašu, tāpēc pagaidām citiem ēka nav pieejama.

APARTAMENTUS NEVAR AIZLIEGT

Tika taujāts par pašvaldības iespējām paplašināt dzīvojamo fondu un par atbalstu tiem uzņēmējiem, kas ar to nodarbojas. Pilsēta pārvērtoties par „dārgu apartamentu

paradīzi”, bet pašu cilvēkiem neesot dzīvokļu, ko piedāvāt. Arī pašvaldību tas satrauc, diemžēl valstī nav tāda likuma, kas liegtu savā īpašumā iekārtot apartamentus. Tajā pašā laikā arī šāda iniciatīva ir atbalstāma, jo tā tiek sakopti nami vecpilsētā. Uzņēmēji arī atjauno dzīvojamo fondu, piemēram, pārbūvēts 23 dzīvokļu nams Priedainē, vairākas ēkas Ventspils ielā, ir vēl citas ieceres. Dzīvokļu pieprasītāju ir daudz, bet pašvaldībai vispirms jāgādā par maznodrošinātajiem un par jaunajiem speciālistiem.

JĀZIŅO POLICIJAI

Daudz jautājumu bija par sakoptību pilsētā, tostarp nolaistiem īpašumiem, kas garāmgājējiem jau kļuvuši bīstami, par ietvju tīrīšanu, nelegāli izmestiem atkritumiem. I.Bērziņa aicināja par katru gadījumu ziņot pašvaldības policijai. Pie daudziem konteineriem daudzdzīvokļu māju pagalmos ir videonovērošana. Jāpieraksta laiks, lai policija var apskatīt, kas atkritumus izmet nelegāli. Arī paši iedzīvotāji var nofotografēt un vatsapā nosūtīt policijai.

LAUKU CEĻI ARVIEN LĀBĀKI

Ārpus pilsētas seniorus satrauc ceļi un sabiedriskais transports. Jau kuru reizi tika jautāts par ielu greiderēšanu dārzkopības biedrībā *Kurzemīte*. K.Poriķis norādīja, ka ar lielo tehniku tur nevar iebraukt. Taču ir mazāks traktors, un drīz greiderēs. Aizlāpītas tiks arī bedres tajās ielās, kur kādreiz uzbērts sausais asfalts, kas tagad nokalpojās. Tiks tīrīti grāvji. Pavasaros un rudenos katastrofālā stāvoklī ir Pelču vecā ceļa posms no Kuldīgas apvedceļa līdz iebrauktuvei uz *Kurzemīti*. Jau ilgu gadu par to tiek domāts, un iespējams, ka drīzumā tur stāvokli varēs uzlabot ar dubulto virsmu. „Lauku ceļi uzlabojas – jau četrus gadus pašvaldība tam atvēl vairāk naudas, nekā dod valsts,” teica A.Buka. „2018. gadā no mūsu budžeta atvēlēti 180 tūkstoši eiro, 2019. gadā – 150 tūkstoši, 2020. gadā paņēmām arī 600 tūkstošu eiro aizdevumu, un tiek gatavots nākamais kredīta piešķirums. Ik gadu katrā pagastā varam salabot no viena līdz trim kilometriem. Tāpēc var teikt, ka pamazām, bet diezgan būtiski stāvoklis uzlabojas.”

Dainas Tāfelbergas teksts un foto

„Tikties ar publiku – tā ir kā narkotika”

Satikties ar Maestro RAIMONDU PAULU Kurzemniekam bija tas gods stundu pirms koncerta Kuldīgas kultūras centrā 8. maijā. Runājām par mūziku, tostarp programmu *Pauls un Paula. Jauns vārds* ar jauno dziedātāju Paulu Saiju no Kandavas, un par pandēmijas ietekmi uz kultūru.

Runā, ka jums ar Kuldīgu ir ļoti draudzīgas attiecības.

Jau pierasts, ka te viss vienmēr ir kārtībā, kad atbraucu. Te ir cilvēki, kam patīk nodarboties ar latviešu mūziku un latviešu kultūru vispār, kaut ko saglabāt. Bieži esam satikušies dažādos uzvedumos ilgu gadu. Negribu atcerēties, kad te biju pirmoreiz, – ļoti sen. Kultūras dzīve Kuldīgā nostādīta ļoti labā līmenī. Redzu, cik daudzi vasarās speciāli brauc uz šejieni. Ne visur tā ir.

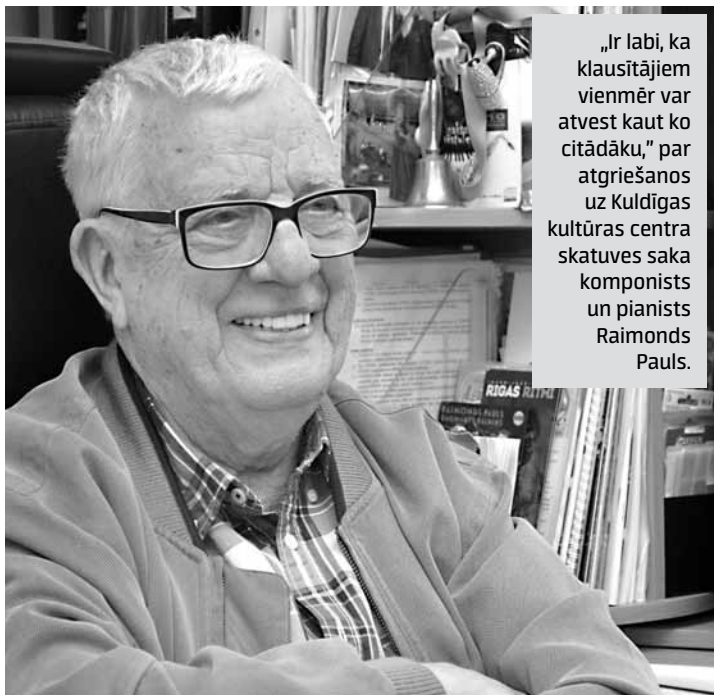
Mūsu attiecības tiek dibinātas arī caur vēderu. Kad Rīgā ierodas vietējās varas pārstāvji, mums uz Latvijas Radio vienmēr atnes kaut ko garšīgu – sklandrausus un tā tālāk. Bet lai nepārprot! Tas vienkārši ir ļoti simpātisks žests. Rīgā to uzņemam ar lielu prieku. Mums ir draudzīgas attiecības – uz tā viss balstās.

Programma, ar ko esam atbraukuši, ir pilnīgi jauna, nospēlēti daži koncerti. Gatavoju jaunu meiteni, vēl nezināms, kā tālāk būs, bet visādā ziņā jauns cilvēks uz skatuves (P.Saija studē dzezu un populāro mūziku, ir bekvokāliste un soliste ar šarmantu balsu tēmbu – red.). Tas ir liels deficīts pa dziedāšanas līniju. It sevišķi pēc diviem gadiem, kad koncertdzīve bija paralizēta. Pats gan vairs ne sevišķi esmu gatavs braukt, tikai ar tādiem izņēmumiem. Bet pasekošu meitenei līdzī, vai iekļūs tajā populāro dziedātāju vidū. Paulai no paša sākuma jau ir laimējies – vienu dziesmu iedziedāja, iedeva radio, un jau trīs nedēļas tā skan kā populārākā. Ļoti labi – tas dziedātājas karjerai vajadzīgs. Dievs dod, lai viss iet!

Kā Paulu atradāt?

Tas ir mans darbs. Negribētu teikt, ka es viņus atradu, bet Margarita Vilcāne, Nora Bumbiere, Viktors Lapčenoks, Žoržs Siksnis un citi savā laikā gāja kopā ar mani. Veidojām koncertprogrammas, un tā veidojās arī Latvijas dziedātāju plejāde. Tagad meklējam radioierakstu pirms Ziemassvētkiem. Visi vienā balsī teica: „Vajag jaunu!” Kādā festivālā kāds bija dzirdējis, kā tā meitene dzied. Paklausījās ierakstu, likās – nav slikti. Tāda maiga balstiņa jau ir, dzejam par maigu. Es Paulai teicu: „Ja gribi kaut ko sasniegt, balss jānosēdina.” Ilgi nevar ar tādu maigu meitenes balsi. Es gan viņu salīdzināju ar melnajiem dziedātājiem. Nupat dzeza konkursā to labi varēja redzēt: baltie dziedāja un dziedāja, beigās iznāca viens melnais un visus nolika pa vietām. Tā ir daba – tur neviens neko nevar pārnest. Viņiem ir divas lietas: basketbols un ļoti labi dzeza dziedātāji.

Tā lēnā garā sākām. Uzrakstīju viņai dažas dziesmiņas. Diezgan

„Ir labi, ka klausītājiem vienmēr var atvest kaut ko citādāku,” par atgriešanos uz Kuldīgas kultūras centra skatuves saka komponists un pianists Raimonds Pauls.

veiksmīga bija Ziemassvētku programma radio. Tagad mēģinām šo. Liekas, ka pirmās reizes kā iesācējai nebija sliktas, bet tas tikai sākums.

Kā radās jaunā programma?

Šoreiz varu teikt, ka visu to salku, ierādot zināmu cieņu arī Norai Bumbierei un Mirdzai Zīverei. Teicu Paulai, lai nodzied kaut ko no viņu repertuāra aiz cieņas pret to. Parakstīju Paulai jaunas, vieglas dziesmas, jo jaunā paaudze ir iestādīta kaut kādā savā plauktā. Es viņai saku: „Mīļā, viss ir labi, tikai ar to pie mums neizdzīvosi, ja tev nebūs melodijas vai dziesmiņas, kas patīk cilvēkiem. Tā ir tava maize.”

Latviešu klausītājs vienmēr uzķeras uz lirisku dziesmu, kas viņam patīk un ko var padziedāt līdzī. It sevišķi, ja vēl tur ir vārdi par dzimteni un tā tālāk. Dzezs – tā ir speciāli atlasīta publika, kam tā ir sirdslieta. Tāpat kā klasiskā mūzika. Es to ļoti cieni, bet tā ir viena auditorija, kas šo mūziku atbalsta, un tā nav pati lielākā. Tūlīt Kuldīgā būs Pilsētas svētki, kur pamatā uzstāsies populārās mūzikas izpildītāji, kam ir lielākā auditorija.

Jaunās dziesmas ir ar Jāņa Petera un Guntara Rača dzeju. Kā nonācāt pie tās?

Pie Petera esmu nonācis sen – jau kādus 60 gadus ar viņu tur ņemamies. Viņš ir lielisks dzejnieks, māc rakstīt un zina, ko dara. Račš jau publiku ir iekarojis. Ne par velti no skatuves atļaujos pasmaidīt, nosaukdams viņu par mūsdienu klasiķi, kurš jau izdevis kopotos rakstus. Viņš raksta krājumus vienu pēc otra. Bet ne tālāk. Račš aizpildīja to vietu, ko savā laikā aizņēma dzejnieks Alfrēds Krūklis. Tie nopietnie dzejnieki viņu sevišķi neatbalstīja vienkāršo dzejoļu dēļ. Bet tie bija viegli uztverami dziesmu teksti. Mums

ir vesela rinda dziesmu ar viņa vārdiem gan par dzimto zemi, mūsu ezeriem, upēm un tā tālāk. Viena no savā laikā diezgan daudz spēlētām melodijām bija *Kāpēc man dziedāt svešu dziesmu*. Račš zināmā mērā to turpina: vienkārši vārdi un vienkārša deža.

Bet Latvijas Radio daudz nodarbojamies ar dižgariem. Nesen bija dzejnieks Jānis Sudrabkalns. 60. un 70. gados parādījās izcili dzejnieki. Tur var nosaukt veselu rindu, sākot ar Imantu Ziedoni, Ojāru Vācieti, Knutu Skujenieku, Vizmu Belševicu, Māri Čaklo. Šodien nevar tā nosaukt. Pie tam bija ļoti interesantas personības ar dzīvesveidu, visiem saviem gājieniem.

Vai pēc tikšanās ar publiku ilgojaties?

Apmēram 60 gadus esmu izbraukājis Latviju krustām šķēršām ar visādiem sastāviem. Es nevaru būt liekulis – negribu melot. Tas vārds ir riebigš, bet tā ir kā narkotika. Nevajadzētu tādu vārdu varbūt lietot, bet tā ir. Tāpat kā aktierim, kas vienreiz iegājis teātri, – aiziet tur uz visu mūžu. Man laimējies, jo es to vēl tagad jūtu. Negribu uzstāties – manos gados vairs sevišķi nav ko rādīties. Vēl sāksu uz skatuves klibot, stenēt un vaidēt. Margaritas Vilcānes 80. jubilejas koncertā viņai jautāju: „Tu paklanīties vēl vari? Noliekties vari? Bet atliekties atpakaļ arī vari?” Viņa smejas. Tas bija dialogs uz skatuves – mēs paši par to lietu arī pasmaidām. Bet tur neko izdarīt nevar. Tas darbs, ko daru, ir domāts publikai. Kam citam tas vajadzīgs? Tas ir klausītājs gan radio, gan televīzijā. Arī koncertos.

Vai pēc pandēmijas publika ir mainījusies?

Ir mainījusies attieksme pret daudz ko. Tomēr jūt – kaut kas nav tā, kā bija. Varbūt daudzi

Programma *Pauls un Paula. Jauns vārds* kopā ar solisti Paulu Saiju. Maestro joko: „Man viņa galvenokārt patīk tāpēc, ka vārds ir Paula. Es savā naivumā teicu: „Varbūt tu to vārdu pārsvied uzvārda vietā!” Bet tad varbūt jūs nezin ko domāsiet.”

sūdzēsies, ka publika nāk mazāk. Cilvēki divu gadu laikā mainījuši dzīvesveidu, jaunie it sevišķi. Mēs jau varam smaidīt, bet daudzi pārdzīvo, jo jūt, ka tiek zaudēta publika teātros un citur. Tā ir mūsu maize. Biļetes jāpārdod. Ko lai tur dara? Pagaidām visi ir izrāvušies un grib koncertēt. Tagad koncertu būs daudz. Dabīgi, ka cilvēki atlasīs: uz to iešu, uz to neiešu. Tāpēc es taisīšu pārtraukumu, varbūt izņemot dažus koncertus vasarā. Man arī tas nav vairs vajadzīgs. Atbalstīšu kādu laiku to jauno meiteni.

Kas būtu jādara kultūras organizatoriem, lai publiku dabūtu atpakaļ?

Tas viss ir saistīts: būs labi mākslinieki, būs populāri aktieri un dziedātāji, būs arī lielāki koncerti. No tā atkarīga arī Kuldīgas kultūras dzīve. Ko uzaicināt? Kādus svētkus rīkot? Gan Jāņi, gan Ziemassvētki, gan citi svētki. Bet bez māksliniekiem jau neiztik. Kuldīga gan kādreiz pārcenšas. Tas jau viņai nepatīk, ko es teikšu. Visādi francūži un itāļi te sāk mētāties. (Smejas.)

Bet ir interesanti, un cilvēkiem patīk.

Dabīgi, ka patīk! Es jau smejos. Nu, loģiski! Šogad Pilsētas svētkos būs Intars Busulis, *Labvēlīgais tips* un *Citi zēni*. Ja tiem puikām labi ies Eirovīzijā, viņi būs vispopulārākā grupa, uz kuras koncertiem visi skries. Dievs dod, lai veicas, jo viņi ir labi puikas, ienesuši mūzikā kaut ko dzīvu un citādāku. To jau jūt. Un visi jauniņi. Bet profesionāli sagatavoti un ar labu izglītību. Dievs dod, lai iziet pasaules apriņķi! Mums jau popmūzikā nav nevienam laimējies iekļūt tajās Eiropas koncertzālēs. Klasīkiem jā, bet ne popmūziķiem.

Uz skatuves esat ļoti sen, bet vai pirms koncertiem vēl mēdz būt uztraukums?

Nē. Uztraukums bija tanī momentā, kad jaunā meitene uzstājās pirmoreiz. Man pašam interesēja publikas reakcija. Par sevi jau vairs ne – man pieklājības pēc

vēl varbūt aplaudē. Bet bieži vien publika gaida, kad kaut ko pateikšu. Ne tik daudz to, ko spēlēju. Vai nu kādu politiķi atkal aizskaršu, pateikšu kaut ko par pašvaldību reformu vai ko citu. Tagad jau gāzes vairs nebūs, benzīna nebūs, nekā nebūs. Viss būs kā nākas. (Smejas.)

Galvenais ir radīt kaut ko, par ko cilvēkiem pasmaidīt. Lai viņi nav tikai vienās sērās. Latviešu teātros vairs nav latvisko komēdiju, ko Rūdolfs Blaumanis savā laikā rakstījis. Tās bija lustīgas dziesmuspēlītes ar labiem aktieriem. Paskatieties, kāds nemirstīgs darbs ir *Skroderdienas Silmačos!* Tā ir klasika. Der visos laikos un nepaliek veca. Nomainās aktieri, bet tāpat visi zina, kurā momentā spridzinās krāsni, visi jau smejas un jokus zina no galvas. Tāpat kā dažas latviešu filmas. Šodien visu laiku kaut ko meklē. Tad sameklējiet to, lai cilvēki skatās! Ko taisa filmu, ja neskatās? Izrādās, ka nav viegli. Tāpat kā atrast koncertprogrammas un jaunas dziesmas. Ir daudz, par ko padomāt.

Latviešu tautai nekad nav bijusi tāda informācija kā tagad: cilvēks redz visu, kas pasaulē notiek. Tas nav vairs kā agrāk, kad iztika ar vienu televīzijas un radio programmu. No vienas puses, labi, no otras – nebūs viegli saglabāt savu valodiņu. Mums vienmēr kaut kur ir tā otra valoda – bija vācu, tad krievu, tagad angļu. Ar mūsu valodu starptautiski iziet grūti. Konkursos visi cenšas dziedāt angļu valodā. Ir bijuši uztraukumi, kad uzstājos ar diriģentu Marisu Jansonu. Man bija koncerts ar Elīnu Garanču – tas arī ir drusciņ kaut kas cits. Diriģents Andris Nelsons šodien ir pasaules zvaigzne. Tie mākslinieki izgāja pasaules apriņķi. Tādu mums maz, bet viņi ir. Bet viss pa klasisko līniju. Man izdevās Marisu Jansonu uzrunāt pirmoreiz diriģēt vieglo mūziku. Viņš nodirigēja vienu manu melodiņu, bet izdarīja to meistarīgi un ar smaidiņu.

**Kristīne Āboliņa
Lailas Liepiņas foto**

Pa druskai no tā, kas vajadzīgs

Raņķenieki ir čakli dārzkopji – tā varēja secināt pēc pavasara gadatirgus svētdien ābeļdārzā pie pagasta pārvaldes.

Izrādās, Raņķu ļaudis ir arī cīruļi, jo ilgi neguļ. Tirgus sākums noteikts 10.00, bet jau pēc padsmiņ minūtēm var sastapt daudzus, kuri ar iepirkumiem steidzas mājup. Ļaudis uzteic rīkotājus – kultūras organizatori Daci Pušilovu un pagasta pārvaldnieku Ritvaru Stepanovu, jo sarūpēti tieši tas, kas laukos vajadzīgs. Seniore Aldona Zidere stāsta, ka viņas siltumnīcā un dārzā gandrīz viss jau sastādīts. Augiem klajā laukā vēl jau laiks par aukstu. Un lietu vajag, jo lijis nav sen un viss tik sauss, ka put. Aldonas kundze tomēr atnākusi palūkoties – varbūt kaut ko saimniecībai noderīgu var atrast starp rūpniecības precēm.

Tirgus placī visu laiku rosās R. Stepanovs un, kā jau amatēvam pieklājas, ar ikvienu aprunājas. Tautjāts par īpašo piedāvājumu, viņš ved pie *Kurzemnieku gardumu* galda. Sklandraušus, pīrāgus un piparkūkas saņemusi Laidu mājažotāja Vija Eiduka, un produkcija iztirgotā jau pirmajā stundā. Ar tādām labumiem laideniece šeit ir vienīgā. No ēdamām lietām vēl var nopirkt dažādu augļu un ogu sukādes un sīrupus, ko plašā klāstā atvedis raņķenieks Arnis Vītols un kas nosaukti par *Virsaišu našķiem*, kā arī Anna Šulca no Kurmāles pagasta *Baltozoliem*.

V. Eiduka teic, ka pārsvarā braucot uz Suiņu tirgu Alsungā, bet atsaukusies arī pēc D. Pušilovas zvana – Laidi ir kaimiņu pagasts, nekur tālu nav jābrauc. Bet rīkotāja piebilst, ka uzrunājusi katru tirgotāju personīgi. Tā tas ierasts kopš laikiem, kad viņa par kultūras organizatori strādājusi un tirdziņus rīkojusi Rendā. Otro gadu šāds pavasara pasākums tiek rīkots Raņķos nolūkā sagādāt lauku ļaudīm vajadzīgo, lai pašiem tālu nav jāmeklē.

„Braukājam pa visiem tirgiem, kur vien tiekam,” teic Dace Pomerance no Priekules. „Šobrīd stādiem un lauku darbiem vajadzīgajām precēm īstais brīdis. Jau trešo dienu ceļamies četros rītā un dodamies tirgoties. Kuldīgas pusē kādreiz braucām uz Rendu, tagad uz Raņķiem. Interese visur pārsvarā viena. Tomēr cilvēku gaume arī mainās. Iespējams, ka to ietekmē kādi ārējie apstākļi. Šogad ir lielāka interese par to, ko ēdamu var izaudzēt. Tomēr arī puķēm liels noiets joprojām. Interesanti, ka atkal nāk modē vecās: flokši, hostas, lupstāji un vēl dažādas ziemcietes, ko dārzā audzēja senāk.”

Dzērāji gan raņķenieki laikam nav lieli, jo pie viņa galdiem rinda neveidojas, – cilvēki galvenokārt pienāk pasmekēt un dalīties pieredzē, kādas garšas iegūstamas no dārzu ogām. Rudbārzniece Ināra Grauduže piepalīdz Silvijai Paeglei un piedāvā nogaršot aveņu vīnu. Turpat blakus kabilniece Daina Ļeņonova sarindojusi pudeles ar desmit šķirņu vīniem. Viņa novērojusi, ka Latvijā vīna darīšana ir attīstījusies: tādi kā vecmāmiņu saldīti ogu vīni sen aizmirsti, tomēr skābā un sausā garša latviešiem vēl nav ļoti iecienīta.

Kā solīts tirgus afišā, dažādu šķirņu augļu kokus un krūmus atveduši *Pūres dārzi*. „Pērk visu – gan saldus, gan skābos ķiršus, ābeles, plūmes, mellenes, avenes,” atzīst augļkopis Jānis Kazāks. „Vienīgi uz lazdām neskatās, bet no diviem valriekstu kociņiem, ko tāpat vien līdzī paņēmām, vienu tomēr paņēma. Neviena kolonābele gan līdz šim nav nopirkta. Bet tā ir normāla parādība, jo laukos zemes daudz – var stādīt lielās un vairāk ražīgās.”

Laidu mājažotāja Vija Eiduka ir priecīga, ka raņķeniekiem garšo viņas ceptie *Kurzemnieku gardumi*, jo galds tukšojas ļoti ātri.

Ābeļdārzā pie pagasta pārvaldes varēja gan nopirkt rokdarbus, gan iegūt skrundenieka Henrija Žakariša pamācību, kā pinumus skaisti apstrādāt.

Raņķu pagasta pārvaldes vadītājs Ritvars Stepanovs (no labās) kā jau amatēvam aprunājas ar katru apmeklētāju.

Bioloģiskie zemnieki Dace un Jānis Pomeranči no Priekules stāsta, ka braucot uz visiem mazajiem tirgiem, kur var gan ko pārdot, gan paši ko nopirkt. Šogad pircēji vairāk interesējas par ēdamiem augiem.

Rudbārzniece Ināra Grauduže piepalīdz Silvijai Paeglei un piedāvā nogaršot aveņu vīnu.

Kārtīgam saimniekam vajag kārtīgus apavus.

Lauksaimnieki vairāk pērk plastmasas spaiņus, jo tie ir ievērojami lētāki. Taču Raņķos izpārdots arī Ukrainas pilsētā Harkivā ražotais cinka spainis, jo tas var kļūt par retumu.

Pie *Pūres dārziem* veidojas rinda, jo augļkopis Jānis Kazāks neskopojas padomiem, kur un kā pareizi stādīt, kad veidot vainagu.

Viskrāsainākais bija ziedošo augu piedāvājums.

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

No aprīļa vidus līdz maija beigām Latvijā norit Meža dienas. Tas ir tradīcijām bagāts pasākumu cikls, kura nolūks ir veicināt izpratni par tālredzīgu meža kopšanu un izmantošanu. Gan teorētiskas, gan praktiskas izglītojošas nodarbes domātas visām paaudzēm: no bērnudārzniekiem līdz cilvēkiem sirmā vecumā.

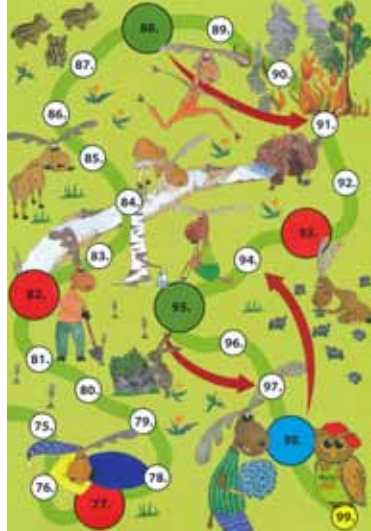
Grāmata un spēle – īsts piedzīvojums

„Alnītis apsēdās krāsainajās lapās un jutās laimīgs...”

„Cik mežs ir skaists!” nodomāja alnītis.

Spēles uzdevums ir kopā ar alnīti pie pasākuma *Meža ABC* gudrās pūces doties cauri četriem gadalaikiem. Līdzīgi kā spēlē *Cirks* ir tādi skaitļi, no kuriem var tikt uz priekšu vai kas liek iet atpakaļ.

Vieni no pirmajiem grāmatu par alnīti un pūci atvēra un kopā ar autori Sigitu Vaivadi spēli izspēlēja Vārmes rotaļu grupas bērni.

Kuldīgas biedrība *Meža konsultants* ar nozares organizāciju un uzņēmumu atbalstu radījusi krāsainu bilžu grāmatu-spēli *Kā alnītis gāja ciemos pie gudrās pūces*, ko saņems visas Latvijas pirmsskolas iestādes.

VISIEM BĒRNU DĀRZIEM

Stāstu par alnīša piedzīvojumiem, dodoties pie dabas norišu vizīnes pūces uz viņas septīto dzimšanas dienu, uzrakstījusi *Meža konsultanta* vadītāja Sigita Vaivade, uzzīmējusi Linda Iraids no Vidzemes. Kuldīgas novada bērnudārzos un rotaļu grupās aizraujošā grāmatīņa jau nonākusi un šajās dienās ceļo uz citām pašvaldībām.

Izdevumu atbalsta *Meža attīstības fonds, Latvijas finieris, Stora Enso, Mežsaimnieks RS, Sodra Latvia, Kurekss, MKM un Metsa Forest Latvia*.

S.Vaivade stāsta, ka grāmata savā ziņā ir Meža dienu pasākums, jo kovida dēļ nevarēja sarīkot tradicionālo *Meža ABC*, kas iepriekš ik pa diviem gadiem pavasarī Kuldīgas novadā pulcēja skolēnus, ģimenes, lielus un mazus dabas draugus no visas Latvijas. Vaja-

dzīgi vismaz četri mēneši, lai organizētu tik visaptverošu pasākumu, kurā iesaistīts ap simt mežsaimniecības uzņēmumu. Taču ierobežojumu laiks ļāva izdot izglītojošu grāmatīņu bērniem.

KOPŠ MAZOTNES

Grāmata ar spēli domāta galvenokārt sešgadniekiem, kuri rudenī dosies uz skolu. Tā palīdz mācīties lasīt un skaitīt, vienlaikus izskaidro norises dabā dažādos gadalaikos un saista visu bērnu uzmanību.

„Mani vecāki – mežkopji Mirza un Severīns Freimaņi – mani kā mazu bērnu ņēma līdzī uz mežu un ļāva ieraudzīt, kā zied lazdas, priedes un silpuresnes, sajūst, kā smaržo kļavas ziedi. Ar tēti kopā tecinājām bērzu sulu,” stāsta Sigita. „Manuprāt, ļoti svarīgi ir bērniem radīt interesi par to, kas notiek dabā. Grāmatā ir stāsts par to, ko alnītis redz mežā, bet spēlē – citas

detaļas. Spēlējot bērni var dabā ieraudzīt arī smalkas lietišķas, kas piesaista uzmanību. Lindas zīmējumi ir tik vienkārši un vienlaikus aizraujoši.”

NEJAUŠI PIEDZIMA ALNĪTIS

Vidzemniece L.Iraids ir uzņēmēja tādā jomā, kas nav saistīta ne ar meža nozari, ne māksliniecisko noformēšanu. Viņas mamma kādreiz bijusi S.Vaivades kolēģe *Meža konsultāciju* un pakalpojumu centrā. Tā arī Linda jau kopš bērnības iesaistīta Meža dienās.

„Deviņus gadus mācījos un esmu beigusi mākslas skolu, bet kā jau visiem, kam tā bija brīvprātīga piespiedu izglītība, zīmēšana man nav ne aicinājums, ne vaļasprieks,” viņa nosmej. „Pie zīmējumiem ķeros reizi gados desmit, kad Sigita piedāvā. Vēl mācījos skolā, kad mammai bija jāveido meža

kalendārs, tad nāca *Meža ABC*, kur tiku iesaistīta zīmēšanā. Tā pirms deviņiem vai desmit gadiem piedzima tas alnītis, un tāds tas izskatās arī tagad. Lai arī zīmēju reti, man patīk to darīt, īpaši tad, ja tie ir dzīvnieki un dabas norises.

Spēle veidota līdzīgi sen zināmajam *Cirkam*, lai bērniem ir aizraujošāk, ja gadās trāpīt skaitlī, kas ļauj tikt pāris soļu uz priekšu vai liek iet atpakaļ. Tur ir daudz smalku detaļu: sēnes, čiekuri, lapas kokos, alnīša grimases un citas nianšes. Ar tām gāja viegli, grūtāk – ar fonu, jo esmu perfekcioniste: ja nepatīk, nevaru turpināt. Man šķiet, ka tāda grāmata bērniem ir noderīga. Apsveicama ideja ir to dāvināt bērnudārzniekiem, kur tā ik dienu var tikt lietota un vēlāk izmantota no paaudzes paaudzē. Tāpat kā mežā, kur cikls ir mūžīgs un atkarojas noteiktā ritmā.”

IK DIENU AKTUĀLA

Viena no pirmajām grāmatu saņēma Vārmes pamatskolas rotaļu grupa, kuru to aizveda pati autore. Skolotāja Agnese Veldre stāsta, ka atvēršanas svētki un saruna ar S.Vaivadi izvērtusies sirsniņa. Vēlāk izgājuši laukā spēlēt spēli, pieteikušies arī citi bērni, un izveidojusies nepacietīga rinda. Kad vecāki nākuši mazuļiem pakaļ, neviens nav gribējis iet mājās. „Grāmatīņa mums tiek lietota ik dienu. Lielie bērni jau paši ņem un lasa,” teic A.Veldre. „Šādi krāsaini izdevumi ļoti veicina lasītprasmi. Turklāt sešgadniekiem tie ir saistoši, jo pasakas šajā vecumā viņus vairs neinteresē – viņi grib izzināt reālo dzīvi un notikumus sev apkārt, nevis datorā. Ja arī nekļūš par mežsaimniekiem, tad cienīs, mīlēs un sapratīs to, kas notiek dabā.”

Meža dienu aizsākumi meklējami teju pirms 100 gadiem.

- Par pirmo oficiālo pasākumu tiek uzskatīta pilsētas bulvāra ierīkošana Varakļānos 1928. gada 12. maijā.
- Gadu vēlāk koku stādīšana ar sabiedrības iesaisti notika arī citviet, un toreizējā Mežkopju savienība nolēma Meža dienas rīkot visā Latvijā.
- 1930. gadā 54 virsmežniecībās 200 vietās tika sēti, stādīti un kopti meži, rīkotas nodarbības un ekskursijas, veidoti sabiedriskie ēku, ceļu un lauku māju apstādījumi.
- Mūsdienās Meža dienas rīko gan Zemkopības ministrija un *Latvijas Valsts meži*, gan uzņēmumi, sabiedriskas organizācijas un izglītības iestādes. Tiek stādīts mežs, ierīkoti putnu būriši, savākti atkritumi u.tml.

Aicina uz Tērveti

Šogad Latvijas Meža dienu centrālais pasākums būs 27. un 28. maijā Tērvetē – svētki skolām, ģimenēm un ikvienam, kas vēlas izzināt dabu.

Latvijas Valsts meži tos rīko kopā ar uzņēmumu *Zaļā josta*. Būs vairāk nekā 80 izglītojošu un radošu darbnīcu, vides izziņas spēles, koncerti un citi priekšnesumi. „Rādīsim, stāstīsim un ie-

dvesmosim zaļam dzīvesveidam, ļaujot katram atrast savu īpašo un sev ērtāko veidu, kā to ieviest,” skaidro *Zaļās jostas* pārstāve Laima Kubuliņa. „Tie būs svētki mums visiem, kuri veido tīrāku vidi un veicina aprites ekonomiku, kā arī iepazīšanās diena tiem, kuri ar zaļo dzīvesveidu vēl ir uz jūš. Vieniem tā ir atkritumu šķīrošana vai plastmasas un papīra

pārstrāde, citus interesē dabīgas kosmētikas pagatavošana mājās, dabas noslēpumu izzināšana un pārgājieni, citus – ilgtspējīga pieeja vides uzlabošanai vai bezatkritumu dzīvesveids. Nav vienas formulas, kā rūpēties par vidi, tāpēc rādīsim dažādas iespējas, lai katrs var atrast savu.”

Plašāka programma un pieteikšanās: www.zalajosta.lv.

Viens par otru atšķirīgāki

Skrundas vidusskolas 12. klasē ir 12 audzēkņu: astoņas meitenes un četri zēni. Vinetai Hildebrantei, kura ir audzinātāja kopš 10. klases, jauniešus kopumā raksturot grūti, jo viņi esot dažādi – katram savs raksturs un intereses.

JOKI UZMUNDRINA

„Te mācās gan sportisti, gan mūzikas skolas absolventi, gan citādi radoši skolēni,” tā V.Hildebrante. Viņa atklāj, ka daļai tomēr bijusi audzinātāja jau kopš 5. klases. Viņa ir arī skolas psiholoģe un vecākajām klasēm agrāk psiholoģiju mācījusi.

Līdzīgi kā citiem kovida ierobežojumu dēļ lielu daļu laika nācies pavadīt attālināti: „Tas bija sarežģīti – tā risinājām gan mācību, gan audzināšanas lietas. Jaunieši zināmā mērā attālinājās arī no ierastā skolas ritma. Bet pēdējā gadā liekas, ka ir vairāk sadraudzējušies un saliedējušies. Var just lielāku kopību nekā 10. klasē. Taču arī šis gads pagāja diezgan saraustīti – gan attālināti, gan klātienē. Viņi paši nesen teica: beidzot jūt, ka ir atpakaļ skolas dzīvē, taču žēl, ka jau tūlīt jāšķiras.”

Izlaidums paredzēts 2. jūlijā, ieplānots arī pēdējais izbrauciens: „To esmu uzticējusi jauniešiem – visus viņu priekšlikumus atbalstīšu un palīdzēšu īstenot. Esam paspējuši aizbraukt divās ekskursijās uz Rīgu, apmeklējām gan muzejus, gan interesantas vietas pilsētā, bijām arī uz boulingu,” stāsta V.Hildebrante.

Ikdiena ar divpadsmitajiem esot jautra: „Jaunieši viens otru paķer ar kādu joku, uzmundrina arī mani un citus skolotājus. Arī niķi un stiķi gadās – kādam vairāk, kādam mazāk, taču cenšamies kopā ar tiem cīnīties. Lielu grūtību vai kādu izlēcienu nav bijis. Lai arī viņi ir tik dažādi, mēģinām visu sarunāt un atrast kompromisu.” Vaicāta par kādu pēdējo joku, V.Hildebrante atceras: „Kad biju noraižējies par eksāmeņiem, viens no skolēniem teica: jātic brīnumiem.”

DAUDZ PIEDŽĪVOJUMU

Matīss Kārklīšs atcerēšoties pasākumu, kad visa klase pārģērbusies par pretējo dzimumu: „Vecāki cilvēki, kuri mūs redzēja, bija dusmīgi, jo uzskatīja, ka atbalstām dzimumu maiņu un tiekam tā mācīti. Atcerēšos tieši apkārtējo cilvēku pārdzīvojumu un nesaprašanu. Es biju uzvilcis svārkus un izskatījies pēc vēderdejošanas.” Klasi Matīss raksturo kā daudzveidīgu: „Ir gan piezēmetas meitenes, kuras mācās, ar tādas, kuras ir ļoti aktīvas un *pa gaisiem*, un tāpat ir ar puisiem. Mums ir dažādas intereses, tāpēc nav tādu lietu, kurās gribētu iesaistīties visi.” Matīss aizraujas ar filmēšanu vietnei *Tik Tok*, sportu un veselīgu dzīvesveidu.

Skrundas vidusskolas 12. klase: 2. rindā Anete Bumbiere, Natālija Dolgova, Diāna Ksenija Graviņa, Eva Baltaviča, 1. rindā Sindija Balandīna, Diāna Tīna Strādniece, Linda Lācīte, priekšā Matīss Kārklīšs. Vēl te mācās Adriana Rezevska, Klāvs Dolmanis, Kristiāns Rēders, Alekss Miksons.

Pēc skolas beigšanas viņš plāno strādāt un darboties mārketingā.

Diānai Tinai Strādniecei atmiņā palikšot tieši ikdiena: „Katru dienu gadās smieklīgs notikums. Man klasē ir trīs tuvas draudzenes, un citreiz mums gadās nokaitināt kādu skolotāju. At-

cerēšos klases pasākumus, kuru kovida dēļ bijis maz, bet atmiņas ir spilgtas – arī tur ir gājis jautri. Skolotāja saka, ka esam klusi. Esam diezgan saliedēti, viens otram izpalīdzam. Es teiktu tā: kad vajag, varam būt atraktīvi; kad nevajag, varam būt noslēgti.”

Diāna beigusi Skrundas mūzikas skolu, spēlē ģitāru un klavieres, nodarbojas arī ar sportu. Ko darīt pēc vidusskolas, vēl īsti nezina, taču virziens būšot medicīna, iespējams, fizioterapija.

Sindija Balandīna brīvo laiku pavada ģimenes lokā, agrāk

spēlējusi volejbolu. Viņu interesē sports un vizuālā māksla. Skolotāja, kas paliks atmiņā, ir V.Hildebrante: „Mums ar audzinātāju paveicies – viņa ir ļoti jauka, mūs atbalsta, uzmundrina. No viņas noteikti būs žēl šķirties.” Par klasi Sindija teic: „Esam ļoti krāsains kolektīvs. Brīžiem grūti atrast kopīgas intereses. Cits no cita atšķiramies, bet, domāju, tas ir labi – varam viens otru dažādās jomās papildināt.” Sindija atcerēsies angļu valodas skolotāju Veroniku Gedolu: „Šīs stundas vienmēr paiet interesanti, ar skolotāju saprotamies labi.” Sindija gribētu dzīvi saistīt ar mākslu, viens variants esot interjera dizains.

KAD VAJAG, SALIEDĒJAS

Natālijai Dolgovai pandēmijas dēļ atmiņā palikšot daudzās stundas vietnē *Zoom*: „Tas bija vienlaikus grūts un viegls laiks – varējām savu laiku plānot paši un daudz ko skatīties internetā, celties nedaudz vēlāk, taču bija grūti koncentrēties, noturēt uzmanību. Nepatika tas, ka puse klases stundās sēdēja ar neieslēgtu kameru.” Viņai atmiņā arī kāda ekskursija: „Braucām uz Ilūziju muzeju Rīgā, tur bija ļoti interesanti.” Natālijai patīk valodas, tādēļ viņa domā Ventspils augstskolā apgūt tulces profesiju.

Linda Lācīte par klasi teic: „Esam ļoti dažādi, taču pēdējā laikā esam saliedējušies un atraduši kopīgas intereses.” Tāds esot arī sports, un Linda apmeklē boksa treniņus. Viņai patīkot visi mācību priekšmeti un atmiņā noteikti palikšot klases audzinātāja. Linda domā doties uz Latvijas Universitāti apgūt vai nu grāmatvedību, vai uzņēmējdarbību.

Eva Baltaviča saka – klase ir draudzīga, lai gan katrs ir citāds: „Ir brīži, kad esam saliedēti, un brīži, kad neesam.” Viņa kādreiz trenējies boksā, bet mācību dēļ šogad vairs to neturpina. Pēc vidusskolas Eva vēlas gadu apdomāt, pastrādāt un tad studēt.

Diāna Graviņa aizraujas ar mākslu un literatūru, viņai patīk zīmēt. Agrāk apmeklējusi vizuālās mākslas pulciņu, tagad nododas mācībām: „Bet vairāki eksaktie priekšmeti man ne pārāk labi patīk un padodas.” Arī viņai viena no mīļākajām skolotājām ir V.Hildebrante: „Motivē mūs, palīdz iejusties mācību ritmā.” Diāna plāno nākotni saistīt ar mākslu: „Par skolu vēl neesmu domājusi. Pabeigšu fotografēšanas kursu, lai saprastu, vai tas domāts man.”

Amanda Gustovska
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa
foto

SARUNA AR JUBILĀRI

13 ir laimīgais skaitlis

Skrundas bērnudārza mūzikas skolotāja Sarmīte Pavilaite šodien svin 52. dzimšanas dienu un teic: „Citi saka – 13. datums ir nelaimīgs, taču man gan šis ir laimīgs skaitlis. 2008. gadā ar to piedalījies loterijā *Superbingo* un laimēju automašīnu! Raidījumā piedalījies tieši dzimšanas dienā, 13. maijā, un laimēju 13. automašīnu – tā bija *Mazda 6*.”

AR DZIESMU PA DŽĪVI

Jau 38 gadus Sarmīte ir mūzikas skolotāja Skrundas bērnudārzā. Viņa beigus vietējo mūzikas skolu un vidusskolu, pēc tam par pirmsskolas skolotāju studējusi Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības akadēmijā un par sākumskolas pedagoģi – Liepājas universitātē.

Sarmītes profesija esot sapnis kopš mazotnes: „Mūzika ar mani bijusi vienmēr. Atceros, ka agrāk skatījos raidījumu *Ar dziesmiņu ciemos eju*, ko vadīja Liene Lūse, un domāju, kaut arī es kādreiz varētu būt mūzikas skolotāja mazajiem bērniņiem. Tā šis sapnis ir piepildījies!”

Kopš 2003. gada Sarmīte vada arī senioru kori *Skrunda*, Nīkrāces sieviešu ansambli *Diantus* un Zirņu pagasta ansambli *Puķu zirņi*.

BĒRNI PROT PĀRSTEIGT

Šogad Sarmīte dzimšanas dienu svinēs ģimenes lokā un arī kopā ar

kolēģiem. Vismīlākās dāvanas esot bērnu pārsteigumi: „Mani bērni Guna un Jānis tiešām prot pārsteigt. Nesen uz Lieldienām braucām ciemos pie dēla uz Vāciju, un tur man tika uzdāvināts jauns telefons. Arī znots prot sagādāt jaukus pārsteigumus, piemēram, Māmiņdienā mums ar Gunu sarūpēja atpūtu Piēna muižā.”

Vienas no skaistākajām atmiņām esot no 50. dzimšanas dienas: „Bērni atkal sagādāja pārsteigumu. Svinēju darbavietā ar kolektīvu, bet, kad grasījās doties mājās, pie bērnudārza piebrauca limuzīns un aicināja mani iekāpt. Izvizināja pa toreizējām un bijušajām darbavietām. Tolaik vēl vadīju ansambli *Skrundas arodskolā*, aizvizināja mani arī uz Zirņu pagastu, uz Nīkrāci, uz *Skrundas kultūras namu*, un katrā vietā mani sveica kāds kolektīvs. Tas tiešām bija ļoti skaisti!”

Sarmīte Pavilaite (pirmā no labās) kāzu jubilejā ar ģimeni: meitu Gunu, znotu Kārli, vīru Gunti un mazbērniem Arnoldu un Elīzu.

KOLEKTĪVI, DĀRZS UN KŪKAS

„Man patīk darboties savos koros un ansambļos – tas ir ne tikai darbs, bet arī vaļasprieks. Kolektīvi mani iedvesmo un uzlādē. Ja liekas, ka bērnudārzā bērni kādreiz enerģiju atņem, tad pēcpusdienā, aizejot uz senioru kori, esmu atkal piepildīta. Nesen bērnudārzā bija koncerts pēc ilgās pandēmijas, kuras laikā izre-

montēta zālīte. Tagad pirmo reizi uzstājāties un to pieskandinājām ar bērnu dziesmām – šie koncerti dod pozitīvas enerģijas lādiņu un motivē darboties tālāk. Iedvesmo arī labi vārdi, ko pēc tiem saņemu. Kad ir gadskārtu ieražas – Ziemassvētki, Lieldienas vai Jāņi –, mājās man patīk pašas ceptu pīrāgu smarža. Uz savām un citu jubile-

jām cepu biskvīta tortes un rulates. Mazdēliņš Arnolds vienmēr zina, ka tad, kad jāiet pie omas uz dzimšanas dienu, būs kūka, un par to tik ļoti priecājas!” Pavasaris nūdien esot mīļākais gadalaiks: „Tad vaļasprieks ir dārzs – sava veida relaksācija, jo pirkstiņus var darbināt ne tikai pa klavierēm, bet arī zemes darbos. Man patīk pavasara ziedi – priecājos, ja dzimšanas dienā uzdāvina. Sniegpulkstenītes, krokusi un narcises – tās man ir īpašas puķes. Prieku rada viss, kas dabā mostas. Arī siltumnīcā pašas stādītie, tikko iznākušie redīsi, loki un salāti.”

UZ DARBU KĀ UZ SVĒTKIEM

Vaicāta par dzīves moto, S.Pavilaite atbild nedomājot: „„Dziedot dzimu, dziedot augu, dziedot mūžu nodzīvoju.” Eju pa dzīvi ar dziesmu. Uz darbu nāku kā uz svētkiem – katru dienu dziedu, dejuju un rotaļājos ar bērniem. Ir svarīgas trīs rakstura īpašības, kurām jāpieņem gan man, gan maniem koristiem un audzēkņiem: neatlaidība, pacietība un savaldība. Labas īpašības ir arī kārtīgums un godīgums. Un svarīgs ir uzskats: „Ja kaut ko dari, tad līdz galam!””

Amanda Gustovska
Sarmītes Pavilaite arhīva foto

MANAS ATZIŅAS

Šajā rubrikā mūspuses cilvēki, pabeidzot iesāktos teikumus, atklāj savas domas par dažādām vērtībām.

Ģimene ir pamatu pamats

Antra Dilāne, Kuldīgas uzņēmuma *PC Konsultants* komercdirektore

● **Latvijā par vērtīgāko uzskatu** to, ka varu dzīvot savā zemē, runāt savā valodā, strādāt darbu, kas man patīk, ceļot un vienmēr ar prieku atgriezties mājās. Esmu kurzemiece vairākās paaudzēs, un te man ir tā sakņu sajūta, kuras noteikti nebūtu nekur citur.

● **Latvijā man nepatīk** tas, ka pie varas tikušie katrs velk deķi uz savu pusī. Ir sajūta, ka liela daļa lēmumu domāti politisko partiju ambīciju apmierināšanai, nevis loģiskai un mērķtiecīgai

valsts dzīves līmeņa paaugstināšanai.

● **Kuldīgā visvairāk iepriecina** tas, ka pilsēta katru gadu kļūst skaistāka un sakoptāka. Priecājos, ka šeit dzīvo un strādā ļoti daudz uzņēmīgu, talantīgu un varošu cilvēku, kuri ne tikai nodrošina darbavietas, bet arī nes mūsu pilsētas un valsts vārdu pasaulē.

● **Kuldīgā visvairāk apbēdina** tas, ka vēl aizvien ir neskaitāmi čīkstētāji, kuriem nekas nav labi.

● **Mana lielākā vēlēšanās:** lai pasaulē ir miers.

● **Man darbā vissvarīgākie** ir cilvēki. Kopīgus mērķus var sasniegt tikai draudzīgs, ziņošs un pozitīvi noskaņots kolektīvs.

● **Ja būtu jāmaina nodarbošanās,** tas noteikti būtu kaut kas radošs.

● **Mans dzīves moto:** „Nevis čīkstēt, bet darīt!”

● **Noderīgākā mācība:** nekad nelikt citu cilvēku intereses un vajadzības augstāk par savējām.

● **Es dzīvē nekad nesaku nekad.** Man nepatīk ekstrēmas lietas. Domāju, ka nevarētu iz-

lēkt ar izpletņi, bet, kā jau teicu...

● **Ja būtu jādodas uz neapdzīvotu vietu, es izvēlētos turp nedoties.** Bet, ja nebūtu izvēles, līdzī noteikti ņemtu ģimeni, draugus, savus mīļdzīvniekus. Bet tad jau tā vairs nebūtu neapdzīvota vieta.

● **No saviem vecākiem** es esmu mācījusies izpratni par visām dzīves pamatvērtībām. Tas skan nedomāti, bet mūsos jau no mazotnes ir ielikts darba tikums un atbildība par to, ko darām. Esam audzināti tā, ka ģimene ir pamatu pamats, kurā viens otru atbalsta gan priekos, gan bēdās. Domāju, ka vecāki, noraugoties no mākoņu maliņas, var ar mums lepoties.

● **Mani visvairāk iedvesmo** gudri, radoši un pozitīvi noskaņoti cilvēki. Ļoti daudz prieka un iedvesmas gūstu ceļojot.

● **Pandēmijas laikā** iemācījies cept dabīgā ierauga maizi, un vēl joprojām vismaz reizi nedēļā virtuvē smaržo svaigi cepta maize. Esam kļuvuši kustīgāki: daudz staigājam kājām, esam atklājuši skaistas dabas un pastaigu takas.

STĀRKA VĒSTIS

Puiku šoreiz vairāk

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 3. līdz 11. maijam piedzimuši desmit bērniņi: trīs meitenes un septiņi zēni. Vecāki izvēlējušies vārdus Gabija, Beāte, Keita, Raiens, Magnuss, Kārlis, Kristofers, Lūkass, Reinis un Teo Gundars.

Sudraba karotīte – 122 mazuļiem

Jaunā kuldīdznieku ģimene Zane un Sandris Kuzmicki ar meitiņu Eniju sudraba karotīšu pasniegšanā.

Kuldīgā, Pilsētas dārzā, pašvaldības pasniegtās sudraba piemiņas karotītes saņēmuši pērn otrajā pusgadā dzimušie bērni un viņu vecāki.

Uz pasākumu aicināti 122 Kuldīgas, Skrundas un Alsungas dzimtsarakstu nodaļā reģistrētie jaundzimušie.

Savu karotīti saņēma arī astoņus mēnešus vecā Enija Kuzmicka un viņas vecāki Sandris un Zane Kuzmicki. Sandris ir Kuldīgas novada pašvaldības informācijas tehnoloģiju speciālists un fotogrāfs, bet Zane pirms bērniņa dzimšanas bijusi auklīte un šuvēja.

Par izjūtām, meitiņu sagaidot, stāsta tētis Sandris: „Enija mūsu ģimenē ir pirmais bērns. Man tas ir kaut kas pilnīgi nepieredzēts – nekad nebiju turējis rokās mazuli. Ir daudz kā jauna, ko kopā ar sievu apgūstam. Vārdu Enija izdomāja sieva, arī man tas patika, un es piekritu.” Meitiņa esot diezgan mierīga, tādēļ daudz raīžu nesagādājot. Par karotīšu tradīciju Sandris teic: „Atnācām mēs ar sievu, meitiņu un sievas māsu, gadījās satikt arī vairākus paziņas, kuriem nesen piedzimuši bērni. Mums ir tikai pozitīvas emocijas.”

Amanda Gustovska, Sandra Kuzmicka arhīva foto

PASĀKUMI

KULDĪGĀ

Muzeju nakts

• **Novada muzejā** 14.V 19.00–23.00. Apskatāmas pastāvīgās ekspozīcijas un divas izstādes: *Ūdens mistērijas (Kuldīgas paletes gleznas)* un *3M* (fotokluba *Divas upes* darbi). Darbosies fotostūris Bangertu villas ziemas dārzā, darbnīcas bērniem, būs lielo saulespu-

ķu krāsošana. 20.00–22.00 ārpusē Olafa Bergmaņa un Jāņa Čubara akustiskās mūzikas koncerts. 21.30 pie vārtiem sāksies ekskursija pa vecpilsētu ar Ingridu Poli.

• **Novada domē** jeb jaunajā rātsnamā 19.00–22.00 varēs apskatīt mazo sēžu zāli, grezno pasākumu zāli, priekšsē-

des Ingas Bērziņas un vietnieka Arta Roberta kabinetu. Ipašas ekskursijas: 20.00 ar I. Bērziņu, 19.00 un 21.00 ar pulksteņmeistaru Arnoldu Piziku.

• **Pašvaldības policijā** 19.00–22.00 varēs ieskatīties videonovērošanas telpā un islaicīgās aizturēšanas vietā.

CITI NOTIKUMI

Bibliotēkā 19.V 19.00 vietnē Zoom literatūras diskusiju klubs *Plaukts*, 20.V feisbukā konkurss *Saredzi Kuldīgu!*, 11.00 jauno grāmatu rīts, 16.00 tikšanās ar rakstnieci Ivetu Rēdlihu (arī tiešraidē). 25.V 16.00 lasītāju klubs.

Vecajā rātsnamā līdz 22.V izstāde-veikals *Dzīvotne* jeb bioloģijas eksperiments, kā dizaina objekts dzīvo līdzī zaļās domāšanas kustībai un der kā dāvana plašai auditorijai.

Mākslas namā no 15.V Agneses Veinbergas gleznu izstāde *Eden* (divos gados tapušie darbi). Nosaukums saistīts ar Bībeles stāstiem un metafo-

rām par dzīvības koku Ēdenes dārzā – tā māksliniece atklāj savas dzīves filozofiju, identitātes meklējumus un izjūtas par nežēlīgo karadarbību.

Mākslinieku rezidences galerijā Sabīnes Vernerē personālizstāde *Sirēnas, Medūza un Lotosa ēdāju sala*.

Tēlnieces Līvijas Rezevskas nams atsāk sezonu. Apskatāma pastāvīgā ekspozīcija. 20.V 17.00 kuldīdznieces Zanes Kairišas (Seredņakovas) gleznu izstādes atklāšana un latviešu un ukraiņu sadraudzība, ukraiņu ēdienu degustācija. Z.Kairiša mācījusies Ri-

strādā par frizieri Kuldīgā. Jau skolas laikā interesējusies par mākslu, viņai patīcis zīmēt. Pandēmijas laikā no jauna pievērsusies gleznošanai, izvēloties attēlot cilvēka ķermeņa skaistumu. Zane glezno uz papīra un audekla ar akvareli un guašu.

Kuldīgas estrādē 15.V Ģimenes dienas pasākums *Lecam vasarā!*: 12.00–14.00 bērnu un jauniešu kolektīvu koncerts, 12.00–16.00 veselīgas nodarbes, 13.00–15.00 radošas darbnīcas, 14.30–16.00 lekcija *Kā runāt ar pusaudzi*. Ja ārā līks, pasākums notiks vieglatlētikas manēžā (Dzirnavu ielā 13).

PAGASTOS

ALSUNGĀ

Bibliotēkā Oļģerta Visvalža Grūbes fotoizstāde *Latvijas putni un dzīvnieki*, grāmatu krātuves ekspozīcija *Pavārgrāmatas, receptu albumi*, senu materiālu virtuālā izstāde *Vēstures lappuses Kuldīgas novadā*.

Amatu mājā Sanitas Ābelītes porcelāna darbu izstāde *Mesa*.

Suitu lebediks 28.V – jautrākie pavasara svētki. 11.00 pilī tiks atklāta izstāde *No vecmāmiņas pūra lādes*. 12.00 piils pagalmā sāksies darbnīcas bērniem, muzikāli priekšnesumi, darbosies kafejnīca. 16.00 Ziedulejas estrādē vidējās paaudzes deju kolektīva *Suiti* 40 gadu jubilejas koncerts.

ĒDOLĒ

Bibliotēkā Mārtiņa Pizika gleznas, literatūras izstāde *Lai dārzā zaļo un zied*. **Pie kultūras nama** 14.V 12.00 zāļu sieva Līga Reitere pasākumā *Viena saulaina diena Ēdolē*. Būs darbnīcas: ārstniecības augi uzturā, savvaļas aptieka, zāļu receptes un skaistumkop-

šana. 1.VI 11.00 pasākums Starptautiskajai bērnu aizsardzības dienai.

KABILĒ

Bibliotēkā mākslinieces Ilzes Kalvānes ilustrāciju izstāde *Spilgti bezgalīgais stāsts*.

KURMĀLĒ

Pagasta izstāžu zālē Dagnijas Gulbes gleznas no sausiem augiem.

Priedaines bibliotēkā Dagnijas Grundbergas fotoizstāde *Mana medīcība*.

Pasākumu zālē 19.V 17.00 darbnīca *Fotogrāfija uz koka – dāvana vai dekors* (ieteikties pa tālr. 29257707).

Vilgāles estrādē 4.V 13.00 koncertuzvedums bērniem *Sīki, mazi kukaiņi*.

LAIDOS

Sermītes bibliotēkā Ingas Kļavas skalu pinumi.

Pie Bitītes 28.V 11.00 Bērnu svētki: tautiskās, mūsdienu dejas un līnijdejas, karsējmeiteņu priekšnesumi,

Skrundas popgrupa *Bums*. Būs piepūšamās atrakcijas, bumbu baseins mazulīem un putu ballīte lielajiem bērniem. Transportu pieteikt pa tālr. 29604482.

NĪKRĀCĒ

Bibliotēkā Danas Tihomirovas māla figūriņas. 16.V 12.00 lasītāju klubs un sarunas par telpaugiem.

Atpūtas centrā 17.V 18.00 keramikas meistardarbnīca ar mākslinieci Gunu Rubežu (ieteikties pa tālr. 26109471).

4.VI 11.00 Starptautiskās bērnu aizsardzības dienas norises: jautras spēles, garšīgi pārsteigumi un radošas nodarbes bērniem un jauniešiem.

Pie saieta nama Dzeldā 13.V 17.00 biedrība *Nīkrācnieki* aicina uz projekta *Spēļu pēcpusdienu ģimenēm ar bērniem* atklāšanu. 28.V 12.00 pārgājiens *Vai pazīsti Nīkrāci?* (ieteikties pa tālr. 26665663).

Maijā un jūnijā Nīkrāces un tuvējo pagastu iedzīvotāji varēs piedalīties franču brīvprātīgo jauniešu bezmaksas

angļu un franču valodas nodarbībās, sporta un radošās nodarbēs, kas tiek rīkotas kopā ar biedrību *Bērnu draugi* un Francijas augstskolu *Exelia*. Informācija pa tālr. 29921827 (Iveta Ziemele).

PELČOS

Bibliotēkā 18.V 15.00 dekapāžas darbnīcu vadīt Lāse Juska.

RENDĀ

Kultūras namā 20.V 21.00 balli spēlēs Māris Blāze. Ieteikties pa tālr. 26181470 līdz 17.V.

RUBĀRŽOS

Kultūras namā Rolanda Gustiņa gleznas. 28.V 19.00 dziedošo rubāržnieku un viņu draugu koncerts. Ieteikties pa tālr. 22470402 vai kultūras organizatorei līdz 20.V.

RUMBĀ

Riežupes dabas parkā 20.–22.V pastaiga *Meža sonāte*.

SKRUNDĀ

Svētki būs divas dienas

Pēc divu gadu pārtraukuma Skrundā notiks Pilsētas svētki.

13.V kultūras namā 12.00 Skrundas vidusskolas audzēkņu koncerts Mātes un Ģimenes dienai, 16.00 novadnieka Jāņa Lauvas gleznu izstādes atklāšana, Skrundas muižā 19.00 Aijas Vītoļiņas koncerts, 22.00–3.00 estrādē sezonas atklāšana un *Diskonakts* ar didžeju [Ex] Da Bass.

14.V 6.00 pie Ventas tilta makšķernieku sacensības *Skrundas dižloms*, 7.00–14.00 Saldus ielā amatnieku un mājražotāju tirgus, 9.00 pilsētas modināšana ar motokluba *Souls of Thunder* spēkratu rūkoņu, 11.00–14.00 Skrundas muižas stāvlaukumā sports, bet visā pilsētā – fotoorientēšanās. 9.30 uz centrālās skatuves estrādē svētku atklāšanā piedalīsies pašdarbnieki, grupa *Diapazons*, mūziķi Artis Šimpermanis un Māris Blāze, kā arī *Pārsteigumu karuselis* ar muzikālu izrādi bērniem. 12.00–14.00 vecās pirts laukumā Zemessardzes 4. Kurzemes brigādes demonstrējumi *Vīru laiks*, 14.00 uz mazās skatuves pie skatu laukuma Ventas krastā Kuldīgas novada ansambļu koncerts, 16.00 laivu parāde sadarbībā ar *Kurzemes vikingiem*. 19.00 estrādē grupas *Dziļi violets* koncerts, piedalīsies Nauris Brikmāns, Atis Ievišs, Lauris Dzelzītis un Rihards Lepers. 23.00 pie skatu laukuma dziedātājas Dināras Rudānes muzikālā stunda *Ieklausies nakts burvībā*, 24.00 lāzeru šovs Ventas vidū. Beigās zaļumballe kopā ar grupu *Dziļi violets*.

Pie kultūras nama 22.V 11.00 velobrauciens uz *Līdumnieku* dižskābaržu stādījumiem un Mežaini.

SNĒPELĒ

Bibliotēkā Gunta Obodņikova apgleznoto skaņuplašu izstāde *Vinila valdzinājums*.

Kultūras namā 14.V 19.00 Snēpeles amatierētra pirmizrāde *Tobiass ir miris – lai dzīvo Tobiass!* (lugas autore: Vīgita Pumpure). Pēc tam balle ar grupu *Imula*.

Estrādē 1.VI jautrs pasākums dažāda vecuma bērniem *Pāris stundu prieka*.

VĀRMĒ

Bibliotēkā Artas un Līnas Lūcijas Briču darbu izstāde *Tas, ko redzi tu*. 20.V 10.00 feisbukā tiešraide *Piektās dienas pasaku rīts kopā ar Kroksīti*.

Skolas zālē 13.V 19.00 intelektuāla spēle *Es mīlu tevi, Vārme*. 28.V 19.00 Kuldīgas amatierētra izrāde *Sniegballīte un trīs ruksītes* (rež. Dace Priede). Izrāde nav piemērota maziem bērniem un cilvēkiem ar vāju humora izjūtu.

Liepu birzī 4.VI 18.00 vasaras atklāšanas koncerts un zaļumballe ar grupu *Galaktika*.

TURLAVĀ

Radoši godinās dižo mežābeli

19. maijā 12.00 pie **Ciemgaļu mežābeles** sestajā plenērā *Ciemgaļu mežābeles performance* tiks godināts vairāk nekā 333 gadus senais un Baltijā ievērojamākais šis sugas dižkoks.

Mežābeli (*Malus Sylvestris*) pie *Ciemgaļiem*, kur bērniņu pavadījis kora mūzikas dižgars Edgars Račevskis, 1986. gada vasarā atklāja sīkspārņu pētniece Ināra (Buša) Rūce, koka sugu noteica Latvijas Universitātes profesors Voldemārs Langenfelds. Dabas pētnieks Gun- tis Enišs dižkoku uzmērīja un nosauca par Ciemgaļu mežābeli. Tās stumbra apkārtmērs ir 3,67 m (G.Eniņa un Daiņa Šmita mērījums 2016. gadā), lielie vainaga zari ir aplūzuši, bet sen lauztais žuburs iesakņojies, spēcīgās atvases zied un briedina ābolus. Aicināti visi dabas draugi, jāpiesakās pa tālr. 25474017 (bibliotēkai Sandrai Brantevicai).

Svētki Amendam būs

21. maijā būs vērienīgs novadnieka, mūzikas skolotāja, vijolnieka, Talsu luterāņu draudzes mācītāja un tuva komponista Ludviga van Bēthovena drauga Kārļa Amendas 250 gadu jubilejas pasākums, kas bija plānots pērn rudenī, bet ko kovidā dēļ nācās pēdējā brīdī atcelt.

14.00 kultūras namā (bijušajā mācītājmājā, kur K.Amenda dzimis un pavadījis pirmos gadus) notiks zinātnisks simpozījs. Tiks apskatītas vairākas tēmas par novadnieka dzīves gaitām un daiļradi: *Amenda un Bēthovens Vācijā, Amenda – mūziķis un mācītājs Kurzemē, Baznīcas loma 19. un 20. gs. Latvijas kultūrā, mūzikā, literatūrā un mākslā* u.c. Simpoziju

vadīs idejas autors un organizators, ārsts Dainis Kalns. Piedalīsies mākslas vēsturniece, profesore Lolita Fūrmane, mūzikas vēstures pētniece Stella Pavloviča, K.Amendas piemiņas istabas izveidotāja Velta Krūmiņa un pašvaldības pārstāvji. Akadēmiķis Ojārs Spārītis ierasties nevarēs, bet viņa referāts tiks nolasīts. Aicināts arī Vācijas vēstnieks Latvijā Kristians Helts. Par godu jubilejai tiks atklāta māksliniece Valda Līcīša glezna *Kārlis Amenda. Portrets*. Ar muzikālām ilustrācijām simpoziju papildinās starptautisku konkursu laureāte, vijolniece Elza Siliņa un pianiste Ingūna Grīnberga.

Lipaiķu baznīcā 17.00 K.Amendas piemiņas koncertā piedalīsies stīgu kvar-

tets *Jonus*, vijolniece E.Siliņa, soliste Marlēna Keine (soprāns), ērģeles spēlēs I.Grīnberga. Programmā L. van Bēthovena skaņdarbi, tai skaitā K.Amendam dāvinātais stīgu kvartets F-dur op. 18, Nr. 1. Nošu oriģinālā, kas atrodas Bēthovena muzejā Bonnā, ir lasāms komponista ieraksts: „Mīļais Amenda! Pieņem šo kvartetu kā mazu mūsu draudzības zīmi. Cik kārt tu to spēlē, atceries mūsu abu kopā pavadītās dienas un tāpat to, cik ļoti labs tev bijis un vienmēr būs tavš patiesais un sirsnīgais draugs Ludvigs van Bēthovens. Vinē 1799. gada 25. jūnijā.”

Lai no Kuldīgas nokļūtu uz pasākumu un atpakaļ, būs autobuss. Ieteikties pa tālr. 26198759, vietu skaits ierobežots.

Bibliotēkā Zaigas Gulbes dzeja uz koka ripām *Gaismas dzeja*. Izstāžu ciklā *Radošā Turlava* Aivitas Gucanes-Zelītes audzētie stādi. 31.V 12.00 tikšanās ar bišu vaska sveču darinātāju Ivetu Štegmāni no Ēdoles.

PĀRDOD

Pārdod **METĀLA JUMTUS** un noteksisistēmas no ražotāja. Cena: no 7,50 EUR/m². Tāl. 20211377.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tāl. 29142702.

Labo **VEĻAS AUTOMĀTUS**. Pārdod izremontētus. Tāl. 26402340.

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes skaidu **BRIKETES** (250 EUR/palette), mizas (50 EUR/1,3 m³ maiss), klucīšus (105 EUR/1,3 m³ maiss). Tāl. 26651831 vai www.vevers.lv.

SIA AJG plus – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tāl. 29399939.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumu **MALKU**; sausu, skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tāl. 29249578.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tāl. 27885688.

MALKU maisos, kravās. Tāl. 26544462.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tāl. 29428876.

Skaldītu un kluču **MALKU**, piegādi nodrošina. Tāl. 26632723.

ZĀLĀJU SĒKLU Tāl. 22143150.

KVIEŠUS. Tāl. 29568938.

MEDU: 3 l – 18 EUR ar piegādi mājās svētdien, 15. maijā. Tāl. 26441406.

SIVĒNUS Dienvidkurzemes novadā. Tāl. 29165031.

TRŪDMĒSLUS, 4 EUR par maisu ar piegādi. Tāl. 28946350.

KUTSMĒSLUS, trūdzemī, kūdrū, mulču maisos. Tāl. 29560885.

PĒRK

1–2 istabu **DZĪVOKLI** Kuldīgā. Tāl. 2244 7206.

DZĪVOKLI, var neremontētu. Tāl. 29531330.

Nopirkšu **DZĪVOKLI** (35–50 m²) Kuldīgas centrā. Var būt ar parādiem, bez remonta. Tāl. 29441114.

ZEMI, mežus, izcirtumus, aizaugušas zemes. Tāl. 27604604.

MEŽUS, cirsmas, malku. Tāl. 26544462.

 P a š v a l d ī b a s
SIA **Ventspils siltums** rīko **IEPIRKUMU** kurināmā (šķelda, malka) iegādei. Piedāvājumi iesniedzami līdz 2022. gada 26. maijam www.eis.gov.lv. Tālrunis uzziņām: 63602200, e-pasts: vent.siltums@ventspils.lv, www.ventspilssiltums.lv.

AUTOMAŠĪNAS. Tāl. 28679476.

TRAKTORUS, piekabes. Tāl. 25357742.

Visu veidu **PADOMJU LAIKA TEHNĪKA**: kombainus *Niva, Jeņisej*; automašīnas *GAZ, ZIL, MAZ, KamAZ, KrAZ*; kāpurķēžu traktoros *DT-75, 74, T130, T150, T170*; ritenetraktoros *T150, T40AM, MTZ80, 82, JUMZ*; ekskavatorus *EO*. Tūlītēja samaksa skaidrā naudā vai ar pārskaitījumu. Tāl. 27347347.

Par satiksmes organizācijas izmaiņām Baznīcas ielā no Pasta ielas līdz Policijas ielai Kuldīgā

Saskaņā ar Kuldīgas novada pašvaldības Transporta komisijas lēmumu Baznīcas ielā, Kuldīgā, noteiktas satiksmes organizācijas izmaiņas.

Turpmāk būs vienvirziena kustība posmā no Policijas līdz Pasta ielai virzienā no Policijas ielas uz Pasta ielu.

Atbilstošās ceļa zīmes ierīkos SIA *Kuldīgas komunālie pakalpojumi*. Darbus plānots veikt 17. maijā.

Satiksmes organizācijas shēmu ir saskaņojusi VSIA *Latvijas Valsts ceļi*.

Nopirkšu lietotu **ZĀLES PLĀVĒJA TRAKTORIŅU**. Var būt ar defektiem. Tāl. 25389326.

KALĒJA LAKTU. Tāl. 29973787.

MALKAS SKALDĀMO APARĀTU. Tāl. 26363842.

SIA AIBI iepērk liellopus, jaunlopus, teļus, jērus, zirgus. Kautsvārā, dzīvsvārā. Paaugstinātas cenas, apjoma piemaksas. Bioloģiem augstākās cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri. Tāl. 20238990.

SIA *Valinda* **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tāl. 29434034.

VINGLIEMEŽUS. Tāl. 24914134.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakāj. Tāl. 29886349.

Pērku **RAGUS**. Tāl. 22728888.

SENAS LIETAS – dažādus traukus, vīna pudeles, ikdienas priekšmetus, darba instrumentus muzeja papildināšanai. Samaksa uz vietas. Tāl. 29247670.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA rīko A, B, BE, C, CE un 95. K kursus. Pieteikties pa tālr. 29182826, 29491388.

MEKLĒJU individuālas **PRIVĀT-NODARBĪBAS** angļu valodā. Tāl. 29997447.

SIA *KCE* (reģ. Nr. 412030373274) piedāvā kabeļu, ūdensvadu, spiedvadu kanalizācijas un citu **KOMUNIKĀCIJU IZBŪVI** ar caurdures (vadāmās horizontālās urbšanas) metodi. Tāl. 25444964.

Veicam **JUMTA** darbus, maiņu, remontu u.c., **SILTINĀM FASĀDES** u.c., pievedam materiālus. Tāl. 22489517.

AUTOSERVISS DG MOTORS piedāvā: auto riepu montāžu un balansēšanu; auto virsbūves metināšanu un pēcapstrādi; auto ritošās daļas diagnostiku un remontu. Adrese: Raiņa iela 28a, Skrunda. Tāl. 26296647.

Ātri un lēti ierīkosim **DZIĻURBUMU**. Tāl. 29605105, 28205914.

Tīra **DZIĻURBUMUS**. Tāl. 29296723.

Tīra **AKAS**. Tāl. 27448331.

Tīrām **AKAS**. Tāl. 26018109.

Mūrēju, laboju **PLĪTIS, KRĀSNIS**. Tāl. 20245627.

SANTEHNIKA pakalpojumi. Tāl. 26599081.

Sertificēts **TAKSATORS** profesionāli izgatavos inventarizācijas lietu jūsu mežam. Cena: 50 EUR! Strādājam visā Latvijā! Tāl. 25731315.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. **PĒRKAM** zarus šķeldošanai. Tāl. 29150380.

PLĀUJU zāli ar trimmeri Kuldīgā un raj. Tāl. 29891807.

KAPU PIEMINEKĻI Dzirnau ielā 42.

LĪDZJŪTĪBAS

Mums paliek sirdī tavi saules vārdi Un mīlestība, kura neaiziet.

/K. Apškrūma./

Izsakām līdzjūtību Airai Bumbierei ar ģimeni, māmiņu mūžībā pavadot. Sešgadnieku Kārļa un Kristapa vecāki

No tevis tik daudz bija, ko gūt, Tavas pēdas ir dziļas, tās nepazūd,

Mums atmiņās vēl ilgi kopā būt.

/K. Apškrūma./

Izsakām līdzjūtību Megijai Bumbierei, no vecmāmiņas atvadoties. Kuldīgas Centra vidusskolas 10. klase un audzinātāja

Nu mūžs ir noslēdzies, Stāv ozols pagalmā un skatās, Kā aiziet tēvs caur vārtiem Savās mūža takās.

/J. Rūsiņš./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Andrim Tiltiņam, tēvu mūžībā pavadot.

SIA *Mars* kolektīvs

PĀRDOD
vieglu uzstādāmas
dažādu izmēru un
veidu polikarbonāta
SILTUMNĪCAS.
Aizvedīsim.
T. 27848667.

Es! mūsdienīgs!

www.307.lv

Sludinājumus laikrakstā **Kurzemnieks** iesniedz ērti no sava datora

307.lv

LAIKA PROGNOZE**Jau izplata brīdinājumus**

Šonedēļ arī mūspusē sagaidīts lietus, citviet Latvijā termometra stabiņš beidzot sasniedzis +20 grādus, taču brīvdienās atkal kļūs vēsāk, un nākamās nedēļas sākumā no rītiem vietām gaidāmas salnas.

Pirmoreiz šajā pavasarī pilni +20 grādi trešdien bijuši četrās meteostacijās: Rīgā, Jelgavā, Dobelē un Bauskā. Siltuma ziņā šie ir trešie vēlākie rādījumi Latvijas meteoroloģisko novērojumu vēsturē 60 gados. Visvēlākie fiksēti 1965. gada 6. jūnijā, bet otrie – 1979. gada 14. maijā. Kopš 2006. gada šis ir arī sausākais pavasaris. Turpmākās dienas gan būs lietainas, taču lietus nebūs tik spēcīgs, lai ieilgušo sausumu

strauji mazinātu. Tāpēc Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs ugunsbīstamības dēļ kopš trešdienas izsludinājis dzelteno brīdinājumu Kurzemes vidienē un dienvidos, kā arī daļā Zemgales. Dodoties meža darbos vai tāpat vien atpūtā dabā, jāievēro ugunsdrošība. Savukārt valsts dienvidaustrumos jau ducinājies pērkonis, un tur paaugstināta bīstamība izsludināta stipra negaisa dēļ. Izejot no mājas ar lietussargu, ar to var nepietikt, ja pērkonā laikā pūš arī brāzmains vējš.

Viduskurzemē lietaina būs gandrīz visa sestdiena (mitrums – 92%), bet lietus būs smalks, un nokrišņu nebūs daudz. Svētdien debesis skaidrosies, aiz

mākoņiem uzspīdēs saule. Brīvdienās gaiss iesils tikai līdz +12, svētdien būs mazliet siltāk, tomēr vēsāk nekā valsts vidienē, jo pūtīs brāzmains R, DR vējš, kas Kurzemē nes vēsumu no jūras. Pašā piekrastē termometra stabiņš nepakāpsies virs +10.

Jaunās nedēļas sākumā vēsāk kļūs visā Latvijā. Viduskurzemē dienā ap +12, naktī +4. Lietus vairs nav gaidāms, arī salnu risks mazs: ja nu naktī ir ļoti dzestri, saule šajā laikā sāk sildīt agri. Tomēr siltummīlošie augi siltumnīcās jāpieskata – ja vajag, jāpiekurina vai temperatūra jāuztur ar svecēm.

Daina Tāfelberga

Jaunumi arī
portālā
www.kurzemnieks.lv!

Laikraksta **Kurzemnieks** redakcija klientus klātienē apkalpo katru darbdienu no 9.00 līdz 12.00.

Delta LV
LV40003406085

palielinoties autoparkam,
piedāvā darbu
autovadītājam
darbā ar šķeldas puspiekabi.

Darba pienākumi: Šķeldas, skaidu
pārveidojumi Latvijas teritorijā.

Prasības:

- 95. kods;
- CE kategorija;
- Pieredze darbā ar kravas automašīnu.
- Darbs ir dinamisks, būs jāliek lietā arī prasmes lietot *whatsapp*, sūtīt un saņemt informāciju, un navigāciju.

Darbiniekiem nodrošinām:

- Darba laiku, ievērojot darba un atpūtas laika uzskaiti pēc tahogrāfa;
- Nav naktsdarbs;
- Darba dienā samaksu uz rokas no 60 eur un vairāk atkarībā no paveiktā;
- Vienu autovadītāju uz automašīnas sastāva;
- Savlaicīgi izmaksātu darba algu;
- Servisa zonas atbalstu 24/7, tajā skaitā izbraukuma palīdzību uz ceļa;
- Darba veikšanai nepieciešamo apmācību;
- Prēmiju par stāžu, kā arī finansiālu atbalstu ne tik priecīgos dzīves brīžos;
- Draudzīgu, izpalīdzīgu kolektīvu;
- Piedāvājam darbiniekiem veselības apdrošināšanu pēc nostrādātiem 3 mēnešiem.
- Dienesta viesnīcu ar ērtībām.

Jautājumu gadījumā droši zvanīt uz tālr. nr. +371 25660088 Ilzei vai jautāt e-pastā: ilze@deltalv.lv

Veikals **Silja**

Jauns ziemciešu un dekoratīvo koku pievedums.

Ventspils iela 107, Kuldīga.
Darba laiks 8.00–17.00, sestdienās 9.00–14.00.

SkyForest

Par augstām cenām ar tūlītēju samaksu

**IEPĒRKAM
OZOLA UN OŠA ZĀGBALĶUS**

Tel.: 24005005, 24005000

PĒRKAM

Augošu koku cirsmas un sortimentus pie ceļa

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestigošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Metsä

Telefoni informācijai: 29150470, 67804343
www.metsaforest.com/lv

Viss par reklāmu
Kurzemniekā!
Tālrunis 63324881.

PATA

Latvijā lielākais
zāgmateriālu
ražotājs pērk:

- cirsmas
- apaļkokus pie ceļa
- meža zemi

Nodrošinām augstākās cenas tirgū,
jo esam apaļkoku pārstrādātājs, nevis starpnieks.

Pirms pārdod – vienmēr
pajautā piedāvājumu PATA!

Sazinies ar mums: info@pata.lv
+371 29232782 www.pata.lv

VĀRDADIENAS

No 14. līdz 21. maijam

14. Krišjānis (1332), Elfa (69), Aivita (258), Elvita (216)
15. Sofija (5721), Taiga (169), Airita (192), Arita (597)
16. Edvīns (1923), Edijs (1901)
17. Herberts (221), Dailis (147), Umberts (3)
18. Inese (13 120), Inesis (83), Ēriks (5699)
19. Lita (636), Sibilla (82), Teika (23)
20. Venta (65), Salvis (605), Selva (14)
21. Ernestīne (20), Ingmārs (136), Akvelina (22)

Populārākie: Inese un Ēriks.

Valdonīga un nepakļāvīga

Inese Štofregena,
Riežupes smilšalu īpašniece:
– Vārdu izvēlējas mamma, jo viņai tas iepaticies šķēpmetējas Ineses Jaunzemes dēļ. Viņa bija spēcīga sportiste. Man mājās stāv tāds spilvens, ko esmu nopirkusi tirdziņā, un uz tā rakstītas Ineses vārda īpašnieču rakstura īpašības. Tām varu pilnībā piekrist: „Inese ir drosmīga, neatlaidīga, vīrišķīga un samērā valdonīga sievietē. Viņai nemēdz būt īpašas vajadzības piekāpties vai pakļauties. Neskatoties uz to, attieksmē pret apkārtējiem viņa ir miermīlīga, draudzīga, izpalīdzīga un labsirdīga. Apveltīta ar milzu spēku, strādīga.” Jaunībā man šis vārds īpaši nepatika, bet tagad tiešām patīk, un par apsveikumiem Inesēs ir ļoti liels prieks. Kad biju jauna un tieva, klases puīši mani bija iesaukuši par stirnu. Tagad iesauku nav, bet draudzenes citreiz mēdz nosaukt par Incenīti. Tas gan man nepatīk – uz Incenīti es neatsaucos.

Amanda Gustovska

**KURZEMES
RADIO**

**SKANOŠĀ VĒRTĪBA
JAU 25 GADUS**

SVINAM KOPĀ!

25.maijā visas dienas garumā koncerti no studijas, konkursi, apsveikumi un jautrība. Klausies FM viļņos un internetā.
www.kurzemesradio.lv

Lasi mūs arī internetā: www.kurzemnieks.lv!